

PRILOGA I

POVZETEK GLAVNIH ZNAČILNOSTI ZDRAVILA

Zdravilo nima več dovoljenja za promet

1. IME ZDRAVILA

Atripla 600 mg/200 mg/245 mg filmsko obložene tablete

2. KAKOVOSTNA IN KOLIČINSKA SESTAVA

Ena filmsko obložena tableta vsebuje 600 mg efavirenza, 200 mg emtricitabina in 245 mg dizoprosiltenofovirata (v obliki fumarata).

Za celoten seznam pomožnih snovi glejte poglavje 6.1.

3. FARMACEVTSKA OBLIKA

filmsko obložena tableta

Rožnate, filmsko obložene tablete v obliki kapsule, velikosti 20 mm x 10,4 mm, z oznako „123“ na eni strani in brez oznake na drugi strani.

4. KLINIČNI PODATKI

4.1 Terapevtske indikacije

Zdravilo Atripla je fiksna kombinacija odmerkov efavirenza, emtricitabina in dizoprosiltenofovirijevega fumarata. Indicirano je za zdravljenje okužbe z virusom humane imunske pomanjkljivosti-1 (HIV-1) pri odraslih, starih več kot 18 let, z virološko supresijo (HIV-1 RNK < 50 kopij/ml) pri obstoječem kombiniranem protiretrovirusnem zdravljenju, ki ga prejemajo več kot tri mesece. Pri bolnikih ni smelo pri nobenem predhodnem protiretrovirusnem zdravljenju priti do virološke odpovedi. Pred uvedbo prvega protiretrovirusnega zdravljenja je treba vedeti, da bolniki nimajo sevov virusa z mutacijami, odgovornimi za pomembno odpornost na katero od učinkovin zdravila Atripla (glejte poglavji 4.1 in 5.1).

Dokaz o koristi zdravila Atripla temelji predvsem na podatkih, pridobljenih v 48-tedenski klinični študiji, v kateri so bolniki s stabilno virološko supresijo, ki so se zdravili s kombinacijo protiretrovirusnih zdravil, prešli na zdravljenje z zdravilom Atripla (glejte poglavje 5.1). Podatkov iz kliničnih študij z zdravilom Atripla pri bolnikih, ki se še niso zdravili ali pa so se zdravili že z veliko zdravili, trenutno ni na voljo.

Podatkov, ki podpirajo kombinacijo zdravila Atripla in drugih protiretrovirusnih zdravil, ni na voljo.

4.2 Odmerjanje in način uporabe

Zdravljenje mora začeti zdravnik z izkušnjami pri obravnavanju okužb z virusom HIV.

Odmerjanje

Odrasli

Priporočeni odmerek zdravila Atripla je ena tableta peroralno enkrat na dan.

Če bolnik izpusti odmerek zdravila Atripla v roku 12 ur, ko ga običajno vzame, naj bolnik vzame zdravilo Atripla čim prej in nadaljuje z običajnim urnikom odmerjanja. Če bolnik izpusti odmerek zdravila Atripla za več kot 12 ur in je že skoraj čas za naslednji odmerek, naj bolnik izpuščenega odmerka ne vzame, temveč nadaljuje z naslednjim odmerkom ob običajnem času.

Če bolnik tableto izbruha v 1 uri po zaužitju zdravila Atripla, mora vzeti še eno tableto zdravila Atripla. Če bolnik tableto izbruha več kot 1 uro po zaužitju zdravila Atripla, mu ni treba vzeti še enega odmerka.

Priporoča se jemanje zdravila Atripla na prazen želodec, saj lahko hrana poveča izpostavljenost efavirenzu, kar lahko poveča pogostnost neželenih učinkov (glejte poglavji 4.4 in 4.8). Za izboljšanje prenosljivosti glede neželenih učinkov efavirenza na živčevje priporočamo odmerjanje zvečer pred spanjem (glejte poglavje 4.8).

Po zaužitju zdravila Atripla na prazen želodec je pričakovana izpostavljenost (AUC) tenofovirju približno za 30 % manjša kot pri zaužitju samega dizoproksiltenofovirata s hrano (glejte poglavje 5.2). Podatki o kliničnem pomenu zmanjšanja farmakokinetične izpostavljenosti niso na voljo. Pričakuje se lahko, da bo pri bolnikih z virološko supresijo klinični pomen tega zmanjšanja omejen (glejte poglavje 5.1).

Kadar je indicirana prekinitev zdravljenja z eno izmed učinkovin zdravila Atripla ali če se prilagoditev odmerka nujna, so efavirenz, emtricitabin in dizoproksiltenofovirat na voljo tudi kot ločena zdravila. Prosimo, glejte Povzetke glavnih značilnosti teh posameznih zdravil.

Ob prekinitvi zdravljenja z zdravilom Atripla je treba upoštevati dolgi razpolovni čas efavirenza (glejte poglavje 5.2) ter dolgi znotrajcelični razpolovni čas tenofovirja in emtricitabina. Zaradi razlik pri teh parametrih med posameznimi bolniki in skrbi zaradi razvoja odpornosti je treba upoštevati smernice za zdravljenje okužbe z virusom HIV hkrati z razlogom za prekinitev zdravljenja.

Prilagoditev odmerka: Če se zdravilo Atripla uporablja sočasno s rimampicinom pri bolnikih s telesno maso 50 kg ali večjo, je treba razmisliti o dodatnem odmerku 800 mg efavirenza na dan (skupno 800 mg) (glejte poglavje 4.5).

Posebne populacije

Starejši

Pri starejših bolnikih je treba zdravilo Atripla uporabljati previdno (glejte poglavje 4.4).

Okvara ledvic

Uporabe zdravila Atripla pri bolnikih z zmerno ali hudo ledvično okvaro (kreatininski očistek (CrCl) < 50 ml/min) ne priporočamo. Pri bolnikih z zmerno ali hudo ledvično okvaro je potrebna prilagoditev intervala odmerjanja emtricitabina in dizoproksiltenofovirata, ki je ni mogoče doseči s kombinirano tableto (glejte poglavji 4.4 in 5.2).

Jetrna okvara

Farmakokinetike zdravila Atripla pri bolnikih z jetrno okvaro niso raziskovali. Bolniki z blago jetrno boleznijo (glede na A po Child-Pugh-Turcotteovi (CPT) lestvici) lahko prejemajo normalne priporočene odmerke zdravila Atripla (glejte poglavja 4.3, 4.4 in 5.2). Bolnike je treba pozorno spremljati glede neželenih učinkov, zlasti na živčevje, povezanih z efavirenzom (glejte poglavji 4.3 in 4.4).

Če se jemanje zdravila Atripla preneha pri bolnikih s sočasno okužbo s HIV in HBV, je treba bolnike skrbno nadzorovati glede možnih znakov poslabšanja hepatitisa (glejte poglavje 4.4).

Pediatrična populacija

Varnost in učinkovitost zdravila Atripla pri otrocih starih do 18 let še nista bili dokazani (glejte poglavje 5.2).

Način uporabe

Tableta Atripla se pogoltne cela, z vodo, enkrat na dan.

4.3 Kontraindikacije

Preobčutljivost za učinkovine ali katero koli pomožno snov, navedeno v poglavju 6.1.

Huda jetna okvara (razreda C po lestvici CPT) (glejte poglavje 5.2).

Sočasna uporaba s terfenadinom, astemizolom, cisapridom, midazolamom, triazolamom, pimozidom, bepridilom ali alkaloidi rženih rožičkov (na primer ergotaminom, dihidroergotaminom, ergonovinom in metilergonovinom). Kompeticija efavirenza za citokrom P450 (CYP) 3A4 lahko povzroči zaviranje presnove in morebitne resne in/ali življenje ogrožujoče neželene učinke (na primer srčne aritmije, dolgotrajno sedacijo ali depresijo dihanja) (glejte poglavje 4.5).

Sočasna uporaba z elbasvirjem/grazoprevirjem zaradi pričakovanega pomembnega zmanjšanja koncentracije elbasvirja/grazoprevirja v plazmi. Ta učinek je posledica indukcije CYP3A4 ali P-g, ki jo povzroči efavirenz, in ima lahko za posledico izgubo terapevtskega učinka elbasvirja/grazoprevirja (glejte poglavje 4.5).

Sočasna uporaba z vorikonazolom. Efavirenz pomembno zmanjša koncentracijo vorikonazola v plazmi, vorikonazol pa sočasno pomembno poveča koncentracijo efavirenza v plazmi. Atripla je zdravilo s fiksno kombinacijo odmerkov, torej se odmerek efavirenza ne more spremeniti (glejte poglavje 4.5).

Sočasna uporaba s pripravki rastlinskega izvora, ki vsebujejo šentjanževko (*Hypericum perforatum*), ker obstaja tveganje za zmanjšanje koncentracije efavirenza v plazmi in zmanjšanje njegovega kliničnega učinka (glejte poglavje 4.5).

Uporaba pri bolnikih z:

- družinsko anamnezo nenadne smrti ali prirojenega podaljšanja intervala QTc na elektrokardiogramu ali s katerim koli drugim kliničnim stanjem, za katerega je znano, da podaljša interval QTc,
- anamnezo simptomatskih srčnih aritmij ali s klinično pomembno bradikardijo ali s kongestivnim srčnim popuščanjem skupaj z zmanjšanim iztisnim deležem levega prekata.
- hudo motnjo elektrolitskega ravnotežja, npr. hipokaliemijo ali hipomagneziemijo.

Sočasna uporaba z zdravili, za katera je znano, da podaljšajo interval QTc (proaritmično delovanje). Med taka zdravila sodijo:

- antiaritmiki razreda Ia in III,
- nevroleptiki, antidepresivi,
- določeni antibiotiki, vključno z učinkovinami iz naslednjih razredov: makrolidi, fluorokinoloni, imidazoli in triazolski antimikotiki,
- določeni nesedativni antihistaminiki (terfenadin, astemizol),
- cisaprid,
- flekainid,
- določeni antimalariki,
- metadon (glejte poglavja 4.4, 4.5 in 5.1).

4.4 Posebna opozorila in previdnostni ukrepi

Sočasna uporaba z drugimi zdravili

Zdravilo Atripla je zdravilo s fiksno kombinacijo odmerkov, zato se ne sme uporabljati sočasno z drugimi zdravili, ki vsebujejo iste učinkovine: emtricitabin ali dizoproksiltenofovirat. Zdravilo Atripla se ne sme sočasno uporabljati z zdravili, ki vsebujejo efavirenz, razen če je to treba za prilagoditev odmerka, npr. z rifampicinom (glejte poglavje 4.2). Zaradi podobnosti z emtricitabinom se zdravilo Atripla ne sme uporabljati sočasno z drugimi analogi citidina, kot je lamivudin (glejte poglavje 4.5).

Zdravila Atripla se ne sme uporabljati sočasno z adefovirdipivoksilatom ali z zdravili, ki vsebujejo alafenamidtenofovirat.

Sočasne uporabe zdravila Atripla in didanozina ne priporočamo (glejte poglavje 4.5).

Sočasne uporabe zdravila Atripla in sofosbuvirja/velpatasvirja ali sofosbuvirja/velpatasvirja/voksilaprevirja ne priporočamo, saj se pričakuje, da se bodo koncentracije velpatasvirja ali voksilaprevirja v plazmi po sočasni uporabi z efavirenzom zmanjšale, kar lahko povzroči zmanjšanje terapevtskega učinka sofosbuvirja/velpatasvirja ali sofosbuvirja/velpatasvirja/voksilaprevirja (glejte poglavje 4.5).

Podatkov o varnosti in učinkovitosti zdravila Atripla v kombinaciji z drugimi protiretrovirusnimi zdravili ni na voljo.

Sočasne uporabe izvlečkov ginka (*Ginkgo biloba*) ne priporočamo (glejte poglavje 4.5).

Prehod od režima protiretrovirusnega zdravljenja na osnovi zaviralcev proteaz (ZP)

Trenutno razpoložljivi podatki kažejo, da se pri bolnikih, ki se zdravijo z režimom protiretrovirusnega zdravljenja na osnovi zaviralcev proteaz (ZP), po prehodu na zdravljenje z zdravilom Atripla lahko odziv na zdravljenje zmanjša (glejte poglavje 5.1). Pri teh bolnikih je treba skrbno nadzirati morebitno večanje virusnega bremena. Ker se profil varnosti efavirenza razlikuje od profila varnosti zaviralcev proteaz je treba bolnike nadzirati tudi glede pojava neželenih reakcij.

Oportunistične okužbe

Pri bolnikih, ki prejema zdravilo Atripla ali katero koli drugo protiretrovirusno zdravljenje, se lahko še naprej pojavljajo oportunistične okužbe in drugi zapleti okužbe z virusom HIV, zato morajo ostati pod skrbnim nadzorom zdravnikov z izkušnjami pri zdravljenju bolnikov z boleznimi, povezanimi s HIV.

Prenos virusa HIV

Čeprav se je izkazalo, da učinkovita virusna supresija s protiretrovirusno terapijo bistveno zmanjša tveganje spolnega prenosa, preostalega tveganja ni mogoče izključiti. V skladu z nacionalnimi smernicami je treba sprejeti preventivne ukrepe za preprečevanje prenosa.

Vpliv hrane

Pri uporabi zdravila Atripla skupaj s hrano se lahko poveča izpostavljenost efavirenu (glejte poglavje 5.2) in lahko pride do povečanja pogostnosti neželenih učinkov (glejte poglavje 4.8.). Priporočamo, da se zdravilo Atripla jemlje na prazen želodec, po možnosti pred spanjem.

Bolezni jeter

Ena farmakokinetike, varnosti in učinkovitosti zdravila Atripla pri bolnikih s pomembnimi obstoječimi jetrnimi boleznimi niso ugotovili (glejte poglavje 5.2). Uporaba zdravila Atripla je kontraindicirana pri bolnikih s hudo jetrno okvaro (glejte poglavje 4.3) in se ne priporoča pri bolnikih z zmerno jetrno okvaro. Efavirenz predvsem presnavlja sistem CYP, zato je pri uporabi zdravila Atripla pri bolnikih z blago jetrno okvaro potrebna previdnost. Pri teh bolnikih je treba pozorno spremljati neželene učinke efavirenza, zlasti simptome v živčevju. Za ocenjevanje njihove jetrne bolezni je treba v rednih presledkih opravljati laboratorijske preiskave (glejte poglavje 4.2).

Pri bolnikih z obstoječo motnjo delovanja jeter, vključno s kroničnim aktivnim hepatitisom, je pogostnost nepravilnosti v delovanju jeter med kombiniranim protiretrovirusnim zdravljenjem (CART – combination antiretroviral therapy) večja, zato jih je treba spremljati skladno s standardno prakso. Če obstaja dokaz za poslabšanje jetrne bolezni ali če se pojavijo trdovratna zvišanja serumskih

transaminaz na več kot 5-kratno zgornjo mejo normalne vrednosti, je treba pretehtati korist nadaljevanja zdravljenja z zdravilom Atripla in možna tveganja pomembne toksičnosti za jetra. Pri takih bolnikih je treba pretehtati možnost prekinitve ali prenehanja zdravljenja (glejte poglavje 4.8).

Spremljanje jetrnih encimov priporočamo tudi pri bolnikih, ki prejemajo druga zdravila, povezana s toksičnostjo za jetra.

Jetrne dogodki

Iz obdobja po začetku trženja obstajajo poročila o jetrni odpovedi, ki se je pojavila pri bolnikih brez predhodno obstoječe bolezni jeter ali drugih opredeljivih dejavnikov tveganja (glejte poglavje 4.8). Pri vseh bolnikih je treba razmisliti o nadziranju jetrnih encimov, ne glede na predhodni obstoj jetrne disfunkcije ali drugih dejavnikov tveganja.

Bolniki s sočasno okužbo z virusom HIV in s hepatitisom B (HBV) ali C (HCV)

Pri bolnikih s kroničnim hepatitisom B ali C, ki prejemajo zdravljenje CART, je tveganje za hude in potencialno smrtne neželene učinke v jetrih povečano.

Zdravniki morajo za optimalno obravnavo okužbe z virusom HIV pri bolnikih, sočasno okuženih s HBV, upoštevati trenutne smernice za zdravljenje okužbe s HIV.

Pri sočasnem protivirusnem zdravljenju hepatitisa B ali C glejte ustrezne povzetke glavnih značilnosti teh zdravil.

Varnosti in učinkovitosti zdravila Atripla pri zdravljenju kronične okužbe s HBV niso raziskovali. Pri farmakodinamičnih študijah samostojnega in kombiniranega zdravljenja z emtricitabinom in tenofovirjem so ugotovili delovanje proti HBV (glejte poglavje 5.1). Omejene klinične izkušnje kažejo, da emtricitabin in dizoproksiltenofovirat v protiretrovirusnem kombiniranem zdravljenju za nadzor okužbe s HIV kažeta delovanje proti HBV. Prekinitev zdravljenja z zdravilom Atripla pri bolnikih s sočasno okužbo s HIV in HBV je lahko povezana s hudim akutnim poslabšanjem hepatitisa. Bolnike s sočasno okužbo s HIV in HBV, ki prekinijo zdravljenje z zdravilom Atripla, je treba skrbno nadzorovati s kliničnim in laboratorijskim sledenjem vsaj še štiri mesece po prekinitvi zdravljenja z zdravilom Atripla. Mogoče bo upravičena ponovna uvedba zdravljenja hepatitisa B. Pri bolnikih z napredovalo jetrno boleznijo ali cirozo je prekinitev zdravljenja ni priporočljiva, poslabšanje hepatitisa po zdravljenju namreč lahko povzroči jetrno dekompenzacijo.

Podaljšanje intervala QTc

Pri uporabi efavirenza so opazili podaljšanje intervala QTc (glejte poglavji 4.5 in 5.1). Pri uporabi pri bolnikih z večjim tveganjem za torsade de pointes ali pri sočasni uporabi z zdravilom, ki ima znano tveganje za torsade de pointes, je treba razmisliti o alternativah zdravilu Atripla.

Psihiatrični simptomi

Pri bolnikih, ki so prejeli efavirenz, so poročali o psihiatričnih neželenih učinkih. Videti je, da je pri bolnikih s psihiatričnimi boleznimi v anamnezi, tveganje za resne psihiatrične neželene učinke večje. Zlasti huda depresija je bila pogostejša pri bolnikih z depresijo v anamnezi. V postmarketinškem obdobju so poročali tudi o hudi depresiji, smrti zaradi samomora, blodnjah, vedenju, podobnem psihozam in katatoniji. Bolnikom je treba svetovati, naj se v primeru pojava simptomov, kot so huda oblika depresije, psihoza ali misel na samomor, nemudoma posvetujejo z zdravnikom, ki bo ocenil, ali so simptomi povezani z jemanjem efavirenza, in odločil, ali je tveganje nadaljevanja zdravljenja z efavirenzom večje od koristi (glejte poglavje 4.8).

Simptomi živčevja

V kliničnih študijah pri bolnikih, ki so prejeli 600 mg efavirenza na dan, so pogosto poročali o neželenih učinkih, ki so med drugim vključevali naslednje simptome: omotico, nespečnost, somnolenco, motnje koncentracije in nenormalne sanje. Omotico so opazili tudi v kliničnih študijah z

emtricitabinom in dizoproksiltenofovirijevim fumaratom. V kliničnih študijah z emtricitabinom so poročali tudi o glavobolu (glejte poglavje 4.8). Simptomi živčevja, povezani z uporabo efavirenza, se navadno pojavijo prvi dan ali v prvih dveh dneh zdravljenja in na splošno minejo po prvih dveh do štirih tednih. Bolnikom je treba povedati, da se bodo ti običajni simptomi, če se pojavijo, najverjetneje z nadaljevanjem zdravljenja izboljšali in ne napovedujejo poznejšega pojava katerih koli manj pogostih psihiatričnih simptomov.

Epileptični napadi

Pri bolnikih, ki se zdravijo z efavirenzom, so opazili konvulzije, navadno pri bolnikih z epileptičnimi napadi v anamnezi. Pri bolnikih, ki sočasno prejemajo antikonvulzive, ki se primarno presnavljajo v jetrih, kot so fenitoin, karbamazepin in fenobarbital, bo morda treba občasno spremljati plazemske koncentracije. V študiji interakcij med zdravili so se plazemske koncentracije karbamazepina zmanjšale pri sočasni uporabi karbamazepina z efavirenzom (glejte poglavje 4.5). Pri vseh bolnikih z epileptičnimi napadi v anamnezi je potrebna previdnost.

Ledvična okvara

Uporabe zdravila Atripla pri bolnikih z zmerno ali hudo ledvično okvaro ne priporočamo (očistek kreatinina < 50 ml/min). Pri bolnikih z zmerno ali hudo ledvično okvaro je potrebno prilagoditev odmerkov emtricitabina in dizoproksiltenofovira, ki je ni mogoče doseči s kombinirano tableto (glejte poglavji 4.2 in 5.2). Uporabi zdravila Atripla se je treba izogibati pri sočasni ali nedavni uporabi nefrotoksičnih zdravil. Če se sočasni uporabi zdravila Atripla in nefrotoksičnih zdravil (npr. aminoglikozidov, amfotericina B, foskarneta, ganciklovirja, pentamidina, vankomicina, cidofovirja, interlevkina-2) ni mogoče izogniti, je treba ledvično funkcijo nadzorovati tedensko (glejte poglavje 4.5).

Pri bolnikih, zdravljenih z dizoproksiltenofovratom, in z dejavniki tveganja za ledvično disfunkcijo so po uvedbi velikih odmerkov ali več nesteroidnih protivnetnih zdravil (NSAID) poročali o primerih akutne ledvične odpovedi. Pri sočasnem jemanju zdravila Atripla z NSAID je treba ustrezno nadzorovati ledvično funkcijo.

Pri klinični uporabi dizoproksiltenofovira so poročali o ledvični odpovedi, ledvični okvari, zvišanem kreatininu, hipofosfatemiji in proksimalni tubulopatiji (vključno s Fanconijevim sindromom) (glejte poglavje 4.8).

Pred začetkom zdravljenja z zdravilom Atripla je priporočljivo določiti kreatininski očistek pri vseh bolnikih in spremljati delovanje ledvic (očistek kreatinina in koncentracija fosfatov v serumu) po dveh do štirih tednih zdravljenja, po treh mesecih zdravljenja in zatem vsake tri do šest mesecev pri bolnikih brez dejavnikov tveganja za ledvice. Pri bolnikih z motnjami v delovanju ledvic v anamnezi ali pri bolnikih s tveganjem za motnje v delovanju ledvic, je treba pogosteje spremljati delovanje ledvic.

Če je pri katerem koli bolniku, ki prejema zdravilo Atripla, koncentracija fosfata v serumu < 1,5 mg/dl (0,46 mmol/l) ali če se očistek kreatinina zmanjša na < 50 ml/min, je treba delovanje ledvic znova oceniti v enem tednu, vključno z meritvami koncentracije glukoze v krvi, kalija v krvi in glukoze v urinu (glejte poglavje 4.8, proksimalna tubulopatija). Ker je Atripla kombinirano zdravilo, spreminjanje intervala odmerjanja posameznih učinkovin ni mogoče, zato je treba pri bolnikih s potrjenim kreatininskim očistkom < 50 ml/min ali zmanjšano koncentracijo fosfata v serumu na < 1,0 mg/dl (0,32 mmol/l) zdravljenje prekiniti. O prekinitvi zdravljenja z zdravilom Atripla je treba razmisliti tudi v primeru progresivnega upada ledvične funkcije, če ni bil ugotovljen noben drug razlog. Kadar je indicirana prekinitve zdravljenja z eno izmed učinkovin zdravila Atripla ali če je prilagoditev odmerka nujna, so na voljo efavirenz, emtricitabin in dizoproksiltenofovirat v ločenih zdravilih.

Učinki na kosti

Anomalije na kosteh, kot je osteomalacija, ki se lahko kaže kot vztrajna kostna bolečina ali njeno poslabšanje in ki lahko redko prispeva k zlomom, so lahko povezane s proksimalno ledvično tubulopatijo, ki jo povzroča dizoprosiltenofovirat (glejte poglavje 4.8).

Dizoprosiltenofovirat lahko povzroči tudi zmanjšanje mineralne kostne gostote (MKG). V 144-tedenski nadzorovani klinični študiji, v kateri so primerjali dizoprosiltenofovirat s stavudinom v kombinaciji z lamivudinom in efavirenzom pri bolnikih, ki še niso prejeli protiretrovirusnih zdravil, so v obeh skupinah opazili majhno zmanjšanje MKG v kolku in hrbtenici. Po 144 tednih so bila zmanjšanja mineralne gostote kosti hrbtenice in spremembe kostnih bioloških označevalcev glede na izhodiščno vrednost pri skupini, ki je prejela dizoprosiltenofovirat, pomembno večje. Zmanjšanje mineralne gostote kosti v kolku je bilo v tej skupini pomembno večje v prvih 96 tednih. Vendar v 144 tednih v tej študiji ni bilo povečanega tveganja za zlome ali dokazov za klinično pomembne kostne anomalije.

V drugih študijah (prospektivne in presečne) so najbolj izrazito zmanjšanje MKG opazili pri bolnikih, zdravljenih z dizoprosiltenofoviratom kot del režima, ki je vseboval okrepljenega zaviralca proteaze. Na splošno je treba ob upoštevanju anomalij na kosteh, povezanih z dizoprosiltenofoviratom, in omejenih dolgoročnih podatkov o vplivu dizoprosiltenofovira na zdravje kosti in tveganje za zlom, pri bolnikih z osteoporozo, pri katerih je tveganje za zlome veliko, razmisliti o alternativnih režimih zdravljenja.

Ob sumu na kostne anomalije ali njihovem odkritju je treba pridobiti ustrezno strokovno mnenje.

Kožne reakcije

Pri posameznih učinkovinah zdravila Atripla so poročali o blagem do zmernem izpuščaju. Izpuščaj, povezan z efavirenzom, se po navadi izboljša z nadaljevanjem zdravljenja. Ustrezni antihistaminiki in/ali kortikosteroidi lahko izboljšajo prenosljivost in pospešijo izginotje izpuščaja. O hudem izpuščaju, ki ga spremljajo mehurji, vlažna deskvamacija ali ulceracija, so poročali pri manj kot 1 % bolnikov, zdravljenih z efavirenzom (glejte poglavje 4.8). Pojavnost multiformnega eritema ali Stevens-Johnsonovega sindroma je bila približno 0,1 %. Jemanje zdravila Atripla je treba prekiniti pri bolnikih, pri katerih se razvije hud izpuščaj, ki ga spremljajo mehurji, deskvamacija, težave s sluznico ali zvišana telesna temperatura. Izkušnje z efavirenzom pri bolnikih, ki so prenehali jemati druga protiretrovirusna zdravila razreda NNRTI, so omejene. Uporaba zdravila Atripla se ne priporoča pri bolnikih, ki so med jemanjem NNRTI že imeli življenjsko nevarne kožne reakcije (npr. Stevens-Johnsonov sindrom).

Telesna masa in presnovni parametri

Med protiretrovirusnim zdravljenjem se lahko poveča telesna masa ter zviša koncentracija lipidov in glukoze v krvi. Takšne spremembe so deloma lahko povezane z obvladanjem bolezni in načinom življenja. Pri lipidih v nekaterih primerih obstajajo dokazi, da gre za učinek zdravljenja, medtem ko za povečanje telesne mase ni močnih dokazov, ki bi ga povezovali s katerim koli določenim zdravljenjem. Za nadzor lipidov in glukoze v krvi je treba upoštevati veljavne smernice za zdravljenje okužbe z virusom HIV. Motnje lipidov je treba obravnavati klinično ustrezno.

Mitohondrijska disfunkcija po izpostavljenosti *in utero*

Nukleozidni in nukleotidni analogi lahko v različnih stopnjah vplivajo na mitohondrijsko funkcijo, kar je najbolj izrazito pri stavudinu, didanozinu in zidovudinu. Obstajajo poročila o mitohondrijski disfunkciji pri HIV-negativnih dojenčkih, ki so bili *in utero* in/ali postnatalno izpostavljeni nukleozidnim analogom; ta so pretežno zadevala zdravljenje z režimi, ki vsebujejo zidovudin. Glavni opisani neželeni učinki so hematološke motnje (anemija, nevtropenija) in presnovne motnje (hiperlaktatemija, hiperlipazemija). Ti učinki so bili pogosto prehodni. Redko so poročali o nekaterih primerih nevroloških motenj, ki nastopijo kasneje (hipertonija, konvulzije, nenormalno obnašanje).

Trenutno ni znano, ali so takšne nevrološke motnje prehodne ali trajne. Te ugotovitve je treba upoštevati pri vseh otrocih, ki so bili *in utero* izpostavljeni nukleozidnim in nukleotidnim analogom, pri katerih se pojavijo resne klinične ugotovitve neznanega vzroka, še zlasti nevrološke. Te ugotovitve ne vplivajo na trenutna nacionalna priporočila o uporabi protiretrovirusnega zdravljenja pri nosečnicah za preprečitev vertikalnega prenosa okužbe z virusom HIV.

Sindrom imunske reaktivacije

Pri bolnikih, okuženih s HIV, s hudo imunsko pomanjkljivostjo lahko ob uvedbi zdravljenja CART nastane vnetna reakcija na asimptomatične ali rezidualne oportunistične patogene in povzroči resna klinična stanja ali poslabšanje simptomov. Take reakcije so navadno opazili v prvih nekaj tednih ali mesecih po uvedbi CART. Ustrezni primeri so citomegalovirusni retinitis, generalizirane in/ali žariščne splošne okužbe z mikobakterijami in pljučnica, povzročena s *Pneumocystis jirovecii* (nekdo jo znana kot *Pneumocystis carinii*). Kakršne koli vnetne simptome je treba oceniti in po potrebi ivesi zdravljenje.

Poročajo, da se med imunsko reaktivacijo lahko pojavijo tudi avtoimunske bolezni (kot je Gravesova bolezen in avtoimunski hepatitis); čas do njihovega nastanka je spremenljiv, zato se lahko pojavijo tudi več mesecev po začetku zdravljenja.

Osteonekroza

Čeprav je vzrokov verjetno več (vključno z uporabo kortikosteroidov, uživanjem alkohola, hudo imunosupresijo, višjim indeksom telesne mase), so o primerih osteonekroze poročali zlasti pri bolnikih z napredovalo boleznijo HIV in/ali dolgotrajno izpostavljenostjo zdravljenju CART. Bolnikom je treba svetovati, naj poiščejo zdravniško pomoč, če se pojavijo bolečine v sklepih, togost sklepov ali težave z gibljivostjo.

Bolniki z mutacijami virusa HIV-1

Uporabi zdravila Atripla se je treba izogibati pri bolnikih, ki so okuženi z virusom HIV-1 z mutacijami K65R, M184V/I ali K103N (glejte poglavje 4. in 5.1).

Starejši

Zdravila Atripla niso preučevali pri bolnikih, starejših od 65 let. Pri starejših bolnikih je bolj verjetno, da imajo zmanjšano delovanje jeter ali ledvic, zato je pri uporabi zdravila Atripla pri starejših bolnikih potrebna previdnost (glejte poglavje 4.2).

4.5 Medsebojno delovanje z drugimi zdravili in druge oblike interakcij

Zdravilo Atripla vsebuje efavirenz, emtricitabin in dizoproksiltenofovirat, zato se pri njegovi uporabi lahko pojavijo katere koli interakcije, ki so jih opazili pri uporabi teh posameznih učinkovin. Študije interakcij s temi učinkovinami so opravili samo pri odraslih.

Zdravilo Atripla je zdravilo s fiksno kombinacijo odmerkov, zato se ne sme uporabljati sočasno z drugimi zdravili, ki vsebujejo učinkovini emtricitabin ali dizoproksiltenofovirat. Zdravilo Atripla se ne sme sočasno uporabljati z zdravili, ki vsebujejo efavirenz, razen če je to potrebno za prilagoditev odmerka, npr. z rifampicinom (glejte poglavje 4.2). Zaradi podobnosti z emtricitabinom se zdravilo Atripla ne sme uporabljati sočasno z drugimi analogi citidina, kot je lamivudin. Zdravila Atripla se ne sme uporabljati skupaj z adefovirdipivoksilatom ali z zdravili, ki vsebujejo alafenamidtenofovirat.

Efavirenz *in vivo* inducira encime CYP3A4, CYP2B6 in UGT1A1. Plazemske koncentracije spojin, ki so substrati teh encimov, se lahko znižajo pri sočasni uporabi z efavirenzom. Efavirenz je morda induktor encimov CYP2C19 in CYP2C9; vendar so *in vitro* opazili tudi zaviranje in neto učinek sočasne uporabe s substrati teh encimov ni razjasnjen (glejte poglavje 5.2).

Sočasna uporaba efavirenza z metamizolom, ki je induktor presnovnih encimov, vključno s CYP2B6 in CYP3A4, lahko povzroči zmanjšanje koncentracije efavirenza v plazmi s potencialnim zmanjšanjem klinične učinkovitosti. Zato je pri sočasni uporabi metamizola in efavirenza potrebna previdnost; po potrebi je treba spremljati klinični odziv in/ali koncentracije učinkovin.

Izpostavljenost efavirencu se lahko poveča, kadar se uporablja z zdravili (npr. z ritonavirjem) ali hrano (npr. s sokom grenivke), ki zavirajo delovanje encimov CYP3A4 ali CYP2B6. Snovi ali pripravki rastlinskega izvora (npr. izvlečki ginka in šentjanževke), ki inducirajo ta encima, lahko pripomorejo k zmanjšanju plazemske koncentracije efavirenza. Sočasna uporaba s šentjanževko je kontraindicirana (glejte poglavje 4.3). Sočasna uporaba izvlečkov ginka ni priporočljiva (glejte poglavje 4.4).

Študije *in vitro* in klinične študije farmakokinetičnih interakcij so pokazale, da je možnost za interakcije, pri katerih posreduje CYP in vključujejo emtricitabin in dizoproksiltenofovirat, z drugimi zdravili majhna.

Interakcije s kanabinoidnimi testi

Efavirenc se ne veže na kanabinoidne receptorje. Pri nekaterih presejalnih testih, izvedenih pri neokuženih prostovoljcih in prostovoljcih, okuženih z virusom HIV, ki so dobivali efavirenc, so poročali o lažno pozitivnih kanabinoidnimi urinskih testih. V teh primerih je priporočeno izvesti potrjevalne preskuse, z bolj specifično metodo, kot je plinska kromatografija/masna spektrometrija.

Kontraindikacije za sočasno uporabo

Zdravilo Atripla se ne sme uporabljati sočasno s terfenadinom, astemizolom, cisapridom, midazolamom, triazolamom, pimoizidom, bepridilom ali alkaloidi iz rženih rožičkov (npr. ergotaminom, dihidroergotaminom, ergonovinom in metilergonovinom), ker bi zaviranje njihove presnove lahko povzročilo hude, življenjsko nevarne neželene učinke (glejte poglavje 4.3).

Elbasvir/grazoprevir: Sočasna uporaba zdravila Atripla z elbasvirjem/grazoprevirjem je kontraindicirana, saj lahko povzroči izgubo virološkega odziva na elbasvir/grazoprevir (glejte poglavje 4.3 in preglednico 1).

Vorikonazol: Sočasna uporaba standardnih odmerkov efavirenza in vorikonazola je kontraindicirana. Ker je zdravilo Atripla zdravilo s fiksno kombinacijo odmerkov, se odmerek efavirenza ne more spremeniti, zato se vorikonazol in zdravilo Atripla ne smeta uporabljati sočasno (glejte poglavje 4.3 in tabelo 1).

Šentjanževka (Hypericum perforatum): Sočasna uporaba zdravila Atripla in šentjanževke ali pripravkov rastlinskega izvora, ki vsebujejo šentjanževko, je kontraindicirana. Sočasna uporaba šentjanževke lahko zmanjša koncentracije efavirenza v plazmi zaradi indukcije presnovnih encimov in/ali transportnih proteinov. Če bolnik že jemlje šentjanževko, naj z njenim jemanjem preneha. Nato je treba preveriti koncentracije virusa ter koncentracije efavirenza, če je mogoče. Koncentracije efavirenza se lahko ob prekinitvi jemanja šentjanževke povečajo. Induktivni učinek šentjanževke lahko traja vsaj še 2 tedna po prekinitvi zdravljenja (glejte poglavje 4.3).

Zdravila, ki podaljšajo interval QT: Zdravilo Atripla je kontraindicirano pri sočasni uporabi zdravil, za katera je znano, da povzročajo podaljšanje intervala QTc in lahko vodijo v torsade de pointes, kot so: antiaritmiki razreda IA in III, nevroleptiki in antidepresivi, določeni antibiotiki, vključno z nekaterimi učinkovinami iz naslednjih razredov: makrolidi, fluorokinoloni, imidazoli in triazolski antimikotiki, določeni nesedativni antihistaminiki (terfenadin, astemizol), cisaprid, flekainid, določeni antimalariki in metadon (glejte poglavje 4.3).

Odsvetovane kombinacije z drugimi zdravili

Atazanavir/ritonavir: Na voljo ni dovolj podatkov, da bi lahko izdelali priporočilo za odmerjanje atazanavirja/ritonavirja v kombinaciji z zdravilom Atripla. Zato sočasne uporabe atazanavirja/ritonavirja in zdravila Atripla ne priporočamo (glejte tabelo 1).

Didanozin: Sočasne uporabe zdravila Atripla in didanozina ne priporočamo (glejte tabelo 1).

Sofosbuvir/velpatasvir in sofosbuvir/velpatasvir/voksilaprevir: Sočasne uporabe zdravila Atripla in sofosbuvirja/velpatasvirja ali sofosbuvirja/velpatasvirja/voksilaprevirja ne priporočamo (glejte poglavje 4.4 in tabelo 1).

Zdravila, ki se izločajo skozi ledvice: Emtricitabin in tenofovir se izločata predvsem skozi ledvice, zato sočasna uporaba zdravila Atripla in zdravil, ki zmanjšujejo delovanje ledvic ali tekmujejo za aktivno tubularno sekrecijo (npr. cidofovir), lahko zviša serumske koncentracije emtricitabina, tenofovirja in/ali sočasno uporabljenih zdravil.

Uporabi zdravila Atripla se je treba izogibati pri sočasni ali nedavni uporabi nefrotoksičnih zdravil. Med takimi zdravili so tudi aminoglikozidi, amfotericin B, foskarnet, ganciklovir, pentamidin, vankomicin, cidofovir ali interleukin-2 (glejte poglavje 4.4).

Druge interakcije

Interakcije med zdravilom Atripla ali posameznimi učinkovinami zdravila in drugimi zdravili so navedene v tabeli 1 spodaj (povečanje je označeno z znakom „↑“, zmanjšanje z „↓“, brez spremembe z „↔“). 90-odstotni intervali zaupanja so prikazani v oklepajih, če so na voljo.

Tabela 1: Interakcije med zdravilom Atripla ali posameznimi učinkovinami zdravila in drugimi zdravili

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
ZDRAVILA ZA ZDRAVLJENJE INFEKCIJ		
Protivirusne učinkovine proti virusu HIV		
Zaviralci proteaze		
atazanavir/ritonavir/ dizoprosiltenofovirat (300 mg dnevno/100 mg dnevno/245 mg dnevno)	atazanavir: AUC: ~↓ 25 % (↓ 42 do ↓ 3) C _{max} : ~↓ 28 % (↓ 50 do ↑ 5) C _{min} : ~↓ 26 % (↓ 46 do ↑ 10) Sočasna uporaba atazanavirja/ritonavirja s tenofovirjem je povzročila povečanje izpostavljenosti tenofovirju. Večje koncentracije tenofovirja bi lahko okrepile neželene učinke, povezane s tenofovirjem, vključno z motnjami delovanja ledvic.	Sočasne uporabe atazanavirja/ritonavirja in zdravila Atripla ne priporočamo.
atazanavir/ritonavir/efavirenz (400 mg dnevno/100 mg dnevno/600 mg dnevno, vse zaužite s hrano)	atazanavir (pm): AUC: ↔* (↓ 9 % do ↑ 10 %) C _{max} : ↑ 17 %* (↑ 8 do ↑ 27) C _{min} : ↓ 42 %* (↓ 31 do ↓ 51)	Sočasna uporaba zdravila Atripla in darunavirja/ritonavirja v odmerkih 800/100 mg enkrat dnevno lahko povzroči vrednost C _{min} darunavirja, ki je nižja od optimalne. Pri sočasni uporabi zdravila Atripla z darunavirjem/ritonavirjem je treba uporabljati režim odmerjanja darunavirja/ritonavirja 600/100 mg dvakrat dnevno. Darunavir/ritonavir je treba v kombinaciji z zdravilom Atripla uporabljati previdno. Glejte vrstico o ritonavirju v tabeli spodaj. Morda bo treba spremljati ledvično funkcijo, še posebej pri bolnikih s spremljajočo sistemsko
atazanavir/ritonavir/efavirenz (400 mg dnevno/200 mg dnevno/600 mg dnevno, vse zaužite s hrano)	atazanavir (pm): AUC: ↔*/** (↓ 10 % do ↑ 26 %) C _{max} : ↔*/** (↓ 5 % do ↑ 26 %) C _{min} : ↑ 12 %*/** (↓ 6 do ↑ 49) (indukcija CYP3A4) *V primerjavi z atazanavirjem 300 mg/ritonavirjem 100 mg dnevno zvečanje efavirenza. Upad C _{min} atazanavirja lahko negativno vpliva na njegovo učinkovitost. **glede na predhodno primerjavo.	
atazanavir/ritonavir/emtricitabin	Sočasna uporaba efavirenza in atazanavirja/ritonavirja ni priporočljiva.	
atazanavir/ritonavir/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	Sočasna uporaba zdravila Atripla in darunavirja/ritonavirja v odmerkih 800/100 mg enkrat dnevno lahko povzroči vrednost C _{min} darunavirja, ki je nižja od optimalne. Pri sočasni uporabi zdravila Atripla z darunavirjem/ritonavirjem je treba uporabljati režim odmerjanja darunavirja/ritonavirja 600/100 mg dvakrat dnevno. Darunavir/ritonavir je treba v kombinaciji z zdravilom Atripla uporabljati previdno. Glejte vrstico o ritonavirju v tabeli spodaj. Morda bo treba spremljati ledvično funkcijo, še posebej pri bolnikih s spremljajočo sistemsko
darunavir/ritonavir/efavirenz (300 mg dvakrat dnevno*/100 mg dvakrat dnevno/600 mg dnevno) *manjši odmerki od priporočenih; tudi pri priporočenih odmerkih se pričakujejo podobni izsledki.	darunavir: AUC: ↓ 13 % C _{min} : ↓ 31 % C _{max} : ↓ 15 % (indukcija CYP3A4) efavirenz: AUC: ↑ 21 % C _{min} : ↑ 17 % C _{max} : ↑ 15 % (inhibicija CYP3A4)	
darunavir/ritonavir/ dizoprosiltenofovirat (300 mg dvakrat dnevno*/100 mg dvakrat dnevno/245 mg dnevno) *manjši odmerek od priporočenega	darunavir: AUC: ↔ C _{min} : ↔ tenofovir: AUC: ↑ 22 % C _{min} : ↑ 37 %	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoproksiltenofovirat 245 mg)
darunavir/ritonavir/emtricitabin	Interakcij niso preučevali. Glede na različne poti izločanja interakcij ni pričakovati.	ali ledvično boleznijo ali pa pri bolnikih, ki jemljejo nefrotoksična zdravila.
fosamprenavir/ritonavir/efavirenz (700 mg dvakrat dnevno/100 mg dvakrat dnevno/600 mg dnevno)	Ni klinično pomembnih farmakokinetičnih interakcij.	Zdravilo Atripla in fosamprenavir/ritonavir se lahko uporabljata sočasno. Prilagoditev odmerka ni potrebna.
fosamprenavir/ritonavir/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	Glejte vrstico o ritonavirju v tabeli spodaj.
fosamprenavir/ritonavir/dizoproksiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
indinavir/efavirenz (800 mg vsakih 8 ur/200 mg dnevno)	efavirenz: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔ indinavir: AUC: ↓ 31 % (↓ 8 do ↓ 47) C_{min}: ↓ 40 % Podobno zmanjšanje izpostavljenosti indinavirju je opaziti, kadar so bolniki prejeli indinavir 1000 mg vsakih 8 ur z efavirenzom 600 mg dnevno (CYP3A4 indukcija). Za sočasno uporabo efavirenza in majhnih odmerkov ritonavirja v kombinaciji z zaviralci proteaze glejte poglavje o ritonavirju spodaj.	Na voljo ni dovolj podatkov, da bi lahko izdali priporočila za odmerjanje indinavirja in zdravila Atripla. Kliničnega pomena zmanjšanih koncentracij indinavirja niso ugotovili, vendar je treba stopnjo opažene farmakokinetične interakcije upoštevati pri izbiri režima zdravljenja, pri katerem se uporabljata oba – efavirenz, učinkovina zdravila Atripla, in indinavir.
indinavir/emtricitabin (800 mg vsakih 8 ur/200 mg dnevno)	indinavir: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔ emtricitabin: AUC: ↔ C_{max}: ↔	
indinavir/dizoproksiltenofovirat (800 mg vsakih 8 ur/245 mg dnevno)	indinavir: AUC: ↔ C_{max}: ↔ tenofovir: AUC: ↔ C_{max}: ↔	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoproksiltenofovirat 245 mg)
lopinavir/ritonavir/ dizoproksiltenofovirat (400 mg dvakrat dnevno/100 mg dvakrat dnevno/245 mg dnevno)	lopinavir/ritonavir: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔ tenofovir: AUC: ↑ 32 % (↑ 25 do ↑ 38) C _{max} : ↔ C _{min} : ↑ 51 % (↑ 37 do ↑ 66) Večje koncentracije tenofovirja bi lahko okrepile neželene učinke, povezane s tenofovirjem, vključno z motnjami delovanja ledvic.	Na voljo ni dovolj podatkov, da bi lahko izdelali priporočilo za odmerjanje lopinavirja/ritonavirja v kombinaciji z zdravilom Atripla. Sočasne uporabe lopinavirja/ritonavirja in zdravila Atripla ne priporočamo.
lopinavir/ritonavir v obliki mehkih kapsul ali peroralne raztopine/efavirenz	Zaradi znatnega zmanjšanja izpostavljenosti lopinavirju je bilo treba prilagoditi odmere lopinavirja/ritonavirja. Pri uporabi v kombinaciji z efavirenzom in tema dvema nukleozidnima zaviralcema reverzne transkriptaze je 533/173 mg lopinavirja/ritonavirja (v obliki mehkih kapsul) dvakrat na dan povprečno podobne koncentracije lopinavirja v plazmi kot pri uporabi lopinavirja/ritonavirja (v obliki mehkih kapsul) 400/100 mg dvakrat na dan brez efavirenza (predhodni podatki). Koncentracije lopinavirja: ↓ 30–40 %	
lopinavir/ritonavir tablete/efavirenz (400/100 mg dvakrat dnevno/600 mg dnevno) (500/125 mg dvakrat dnevno/600 mg dnevno)	Koncentracije lopinavirja: podobne koncentracijam lopinavirja/ritonavirja 400/100 mg dvakrat dnevno brez efavirenza. Pri uporabi z efavirenzom je treba prilagoditi odmere lopinavirja/ritonavirja. Za sočasno uporabo efavirenza in majhnih odmerkov ritonavirja v kombinaciji z zaviralci proteaze glejte poglavje o ritonavirju spodaj.	
lopinavir/ritonavir/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
ritonavir/efavirenz (500 mg dvakrat dnevno/600 mg dnevno)	ritonavir: AUC zjutraj: ↑ 18 % (↑ 6 do ↑ 33) AUC zvečer: ↔ C_{max} zjutraj: ↑ 24 % (↑ 12 do ↑ 38) C_{max} zvečer: ↔ C_{min} zjutraj: ↑ 42 % (↑ 9 do ↑ 86) C_{min} zvečer: ↑ 24 (↑ 3 do ↑ 50) efavirenz: AUC: ↑ 21 % (↑ 10 do ↑ 34) C_{max}: ↑ 14 % (↑ 4 do ↑ 26) C_{min}: ↑ 25 % (↑ 7 do ↑ 46) (zaviranje oksidativne presnove, pri kateri sodelujejo encimi CYP) Kadar so efavirenz dajali skupaj s 500 mg ali 600 mg ritonavirja dvakrat na dan, bolniki te kombinacije niso dobro prenašali (pojavili so se na primer omotica, navzea, parestezija in povečane vrednosti jetrnih encimov). Zadeležnih podatkov o prenašanju efavirenza v kombinaciji z majhnimi odmerki ritonavirja (100 mg, enkrat ali dvakrat na dan) ni na voljo.	Sočasne uporabe ritonavirja v 600 mg odmerkih in zdravila Atripla ne priporočamo. Pri uporabi zdravila Atripla skupaj z majhnimi odmerki ritonavirja je treba upoštevati možnost povečanja pogostosti neželenih učinkov, povezanih z efavirenzom, zaradi morebitnih farmakodinamičnih interakcij.
ritonavir/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	Ni na voljo dovolj podatkov, da bi lahko izdelali priporočilo za odmerjanje sakvinavirja/ritonavirja ob sočasni uporabi z zdravilom Atripla. Sočasne uporabe sakvinavirja/ritonavirja in zdravila Atripla ne priporočamo. Uporaba zdravila Atripla v kombinaciji s sakvinavirjem kot edinim zaviralcem proteaze ni priporočljiva.
ritonavir/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
sakvinavir/ritonavir/efavirenz	Interakcij niso preučevali. Za sočasno uporabo efavirenza in majhnih odmerkov ritonavirja v kombinaciji z zaviralcem proteaze glejte poglavje o ritonavirju zgoraj.	
sakvinavir/ritonavir/ dizoprosiltenofovirat	Klinično pomembnih farmakokinetičnih interakcij pri sočasni uporabi dizoprosiltenofovirata in sakvinavirja, okrepljenega z ritonavirjem, ni bilo.	
sakvinavir/ritonavir/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
Antagonist CCR5		
maravirok/efavirenz (100 mg dvakrat dnevno/600 mg dnevno)	maravirok: AUC _{12h} : ↓ 45 % (↓ 38 do ↓ 51) C _{max} : ↓ 51 % (↓ 37 do ↓ 62) Koncentracij efavirenza niso merili, učinkov ni pričakovati.	Glejte povzetek glavnih značilnosti zdravila, ki vsebuje maravirok.
maravirok/ dizoprosiltenofovirat (300 mg dvakrat dnevno/245 mg dnevno)	maravirok: AUC _{12h} : ↔ C _{max} : ↔ Koncentracij tenofovirja niso merili, učinkov ni pričakovati.	
maravirok/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
Zaviralec prenosa niza integraze		
raltegravir/efavirenz (400 mg, en odmerek/-)	raltegravir: AUC: ↓ 36 % C _{12h} : ↓ 21 % C _{max} : ↓ 36 % (indukcija UGT1A1)	Zdravilo Atripla in raltegravir se lahko uporabljata sočasno. Prilagoditev odmerka ni potrebna.
raltegravir/ dizoprosiltenofovirat (400 mg dvakrat dnevno/-)	raltegravir: AUC: ↑ 49 % C _{12h} : ↑ 3 % C _{max} : ↑ 64 % (mehanizem interakcije ni znan) tenofovir: AUC: ↓ 10 % C _{12h} : ↓ 13 % C _{max} : ↓ 23 %	
raltegravir/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
NRTI-ji in NNRTI-ji		
NRTI-ji/efavirenz	Specifičnih študij interakcij z efavirenzom in zdravili NRTI, razen z lamivudinom, zidovudinom in dizoprosiltenofoviratom, niso opravili. Klinično pomembne interakcije niso ugotovili in jih ni pričakovati, saj se zdravila iz skupine NRTI presnavljajo po drugi poti kot efavirenz in ni verjetno, da bi prišlo do kompeticije za iste presnovne encime in poti izločanja.	Zaradi podobnosti lamivudina z emtricitabinom, učinkovino zdravila Atripla, se zdravilo Atripla ne sme uporabljati sočasno z lamivudinom (glejte poglavje 4.4).
NNRTI-ji/efavirenz	Interakcij niso preučevali.	Ker uporaba dveh zdravil iz skupine NNRTI ni pokazala koristi pri učinkovitosti in varnosti, sočasne uporabe zdravila Atripla in drugega zdravila iz skupine NNRTI ne priporočamo.

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
didanozin/ dizoprosiltenofovirat	Sočasna uporaba dizoprosiltenofovira in didanozina je povzročila 40-60 % povečanje sistemske izpostavljenosti didanozinu.	Sočasne uporabe zdravila Atripla in didanozina ne priporočamo. Povečanje sistemske izpostavljenosti didanozinu lahko poveča tveganje za pojav neželenih učinkov, povezanih z didanozinom. Redko so poročili o pankreatitisu in laktacidemiji, ki sta bila včasih smrtna.
didanozin/efavirenz	Interakcij niso preučevali.	Sočasna uporaba didanozina in efavirenza in didanozina pri odmerku 400 mg na dan je bila povezana s pomenjim zmanjšanjem števila celic CD4 (morda zaradi znatnejše interakcije, ki je povečala količino fosforiliranega (in ne aktivnega) didanozina. Sočasno zdravljenje z zmanjšanim odmerkom didanozina (250 mg) in dizoprosiltenofovira je bilo v več preizkušenih kombinacijah za zdravljenje okužbe z virusom HIV-1 povezano s poročili o visoki stopnji virološkega neuspeha.
didanozin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
Protivirusne učinkovine proti hepatitisu C		
elbasvir/grazoprevir + efavirenz	elbasvir: AUC: ↓ 54 % C _{max} : ↓ 45 % (indukcija CYP3A4 ali P-gp – učinek na elbasvir) grazoprevir: AUC: ↓ 83 % C _{max} : ↓ 87 % (indukcija CYP3A4 ali P-gp – učinek na grazoprevir) efavirenz: AUC: ↔ C _{max} : ↔	Sočasna uporaba zdravila Atripla in elbasvirja/grazoprevirja je kontraindicirana, saj lahko povzroči izgubo virološkega odziva na elbasvir/grazoprevir. Ta izguba je posledica pomembnega zmanjšanja koncentracij elbasvirja/grazoprevirja v plazmi, ki jih povzroči indukcija CYP3A4 ali P-gp. Za več podatkov glejte povzetek glavnih značilnosti zdravila zaelbasvir/grazoprevir.

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
glekaprevir/pibrentasvir/efavirenz	Pričakovano: glekaprevir: ↓ pibrentasvir: ↓	Sočasna uporaba glekaprevirja/pibrentasvirja z efavirenzom, sestavino zdravila Atripla, lahko močno zmanjša koncentracije glekaprevirja in pibrentasvirja v plazmi, kar povzroči zmanjšan terapevtski učinek. Sočasne uporabe glekaprevirja/pibrentasvirja z zdravilom Atripla ne priporočamo. Za več informacij glejte navodila za predpisovanje glekaprevirja/pibrentasvirja.
ledipasvir/sofosbuvir (90 mg/400 mg enkrat dnevno) + efavirenz/emtricitabin/dizoprosiltenofovirat (600 mg/200 mg/245 mg enkrat dnevno)	ledipasvir: AUC: ↓ 34 % (↓ 41 do ↓ 25) C_{max}: ↓ 34 % (↓ 41 do ↑ 25) C_{min}: ↓ 34 % (↓ 43 do ↑ 24) sofosbuvir: AUC: ↔ C_{max}: ↔ GS-331007¹: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔ efavirenz: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔ emtricitabin: AUC: ↔ C_{max}: ↔ C_{min}: ↔ tenofovir: AUC: ↑ 98 % (↑ 77 do ↑ 123) C_{max}: ↑ 79 % (↑ 56 do ↑ 104) C_{min}: ↑ 163 % (↑ 137 do ↑ 197)	Prilagoditev odmerka ni priporočljiva. Povečana izpostavljenost tenofovirja lahko potencira neželene reakcije, povezane z dizoprosiltenofoviratom, vključujoč motnje v delovanju ledvic. Delovanje ledvic je treba skrbno spremljati (glejte poglavje 4.4).

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
sofosbuvir/velpatasvir (400 mg/100 mg enkrat dnevno) + efavirenz/emtricitabin/dizoprosiltenofovirat (600 mg/200 mg/245 mg enkrat dnevno)	sofosbuvir: AUC: ↔ C _{max} : ↑ 38 % (↑ 14 do ↑ 67) GS-331007 ¹ : AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔ velpatasvir: AUC: ↓ 53 % (↓ 61 do ↓ 43) C _{max} : ↓ 47 % (↓ 57 do ↓ 36) C _{min} : ↓ 57 % (↓ 64 do ↓ 48) efavirenz: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔ emtricitabin: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔ tenofovir: AUC: ↑ 81 % (↑ 68 do ↑ 94) C _{max} : ↑ 77 % (↑ 53 do ↑ 104) C _{min} : ↑ 121 % (↑ 400 do ↑ 143)	Pričakuje se, da sočasna uporaba zdravila Atripla in sofosbuvirja/velpatasvirja ali sofosbuvirja/velpatasvirja/voksila previrja zmanjšala koncentracije velpatasvirja in voksilaprevirja v plazmi. Sočasne uporabe zdravila Atripla in sofosbuvirja/velpatasvirja ali sofosbuvirja/velpatasvirja/voksila previrja ne priporočamo (glejte poglavje 4.4).
sofosbuvir/velpatasvir/voksilaprevir (400 mg/100 mg/100 mg enkrat dnevno) + efavirenz/emtricitabin/dizoprosiltenofovirat (600 mg/200 mg/245 mg enkrat dnevno)	Interakcije so preučili samo s sofosbuvirjem/velpatasvirjem. Pričakovano: voksilaprevir: ↓	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoproksiltenofovirat 245 mg)
sofosbuvir (400 mg dnevno) + efavirenz/emtricitabin/tenofovir dizoproksiltenofovirat (600 mg/200 mg/245 mg dnevno)	sofosbuvir: AUC: ↔ C _{max} : ↓ 19 % (↓ 40 do ↑ 10) GS-331007 ¹ : AUC: ↔ C _{max} : ↓ 23 % (↓ 30 do ↑ 16) efavirenz: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔ emtricitabin: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔ tenofovir: AUC: ↔ C _{max} : ↑ 25 % (↑ 8 do ↑ 45) C _{min} : ↔	Zdravilo Atripla in sofosbuvir se lahko uporabljata sočasno brez prilagajanja odmerkov.
Antibiotiki		
klaritromicin/efavirenz (500 mg dvakrat dnevno/400 mg dnevno)	klaritromicin: AUC: ↓ 39 % (↓ 30 do ↓ 46) C _{max} : ↓ 26 % (↓ 15 do ↓ 35) klaritromicin 14-hidroksimetabolit: AUC: ↑ 24 % (↑ 18 do ↑ 53) C _{max} : ↑ 49 % (↑ 32 do ↑ 69) efavirenz: AUC: ↔ C _{max} : ↑ 11 % (↑ 3 do ↑ 19) (indukcija CYP3A4) Pri 46 % neokuženih prostovoljcev se je med jemanjem efavirenza in klaritromicina pojavil izpuščaj.	Klinični pomen teh sprememb v koncentracijah klaritromicina v plazmi ni znan. Upoštevati je treba možnost uporabe drugega ustreznega zdravila namesto klaritromicina (npr. azitromicin). Drugih makrolidnih antibiotikov, kot je eritromicin, v kombinaciji z zdravilom Atripla niso preučevali.
klaritromicin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
klaritromicin/dizoproksiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoproksiltenofovirat 245 mg)
Zdravila za zdravljenje okužb z mikobakterijami		
rifabutin/efavirenz (300 mg dnevno/600 mg dnevno)	rifabutin: AUC: ↓ 38 % (↓ 28 do ↓ 47) C _{max} : ↓ 32 % (↓ 15 do ↓ 46) C _{min} : ↓ 45 % (↓ 31 do ↓ 56) efavirenz: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↓ 12 % (↓ 24 do ↑ 1) (indukcija CYP3A4)	Pri sočasni uporabi z zdravilom Atripla je treba dnevni odmerek rifabutina povečati za 50 %. Pri režimih, kjer se rifabutin daje 2- ali 3-krat na teden v kombinaciji z zdravilom Atripla, je treba razmisliti o možnosti povečanja odmerka rifabutina. Klinični učinek te prilagoditve odmerka še ni ustrezno ovrednoten. Pri prilagoditvi odmerka je treba upoštevati bolnikovo prenašanje in virološki odziv (glejte poglavje 5.2).
rifabutin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
rifabutin/ dizoproksiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
rifampicin/efavirenz (600 mg dnevno/600 mg dnevno)	efavirenz: AUC: ↓ 26 % (↓ 15 do ↓ 36) C _{max} : ↓ 20 % (↓ 11 do ↓ 28) C _{min} : ↓ 32 % (↓ 15 do ↓ 46) (indukcija CYP3A4 in CYP2B6)	Če se zdravilo Atripla uporablja sočasno z rifampicinom pri bolnikih s telesno maso 50 kg ali večjo, lahko dodatni odmerek 200 mg efavirenza na dan (skupno 800 mg) omogoči izpostavljenost zdravilu, podobno dnevnemu odmerku efavirenza 600 mg, če se vzame brez rifampicina. Klinični učinek te prilagoditve odmerka še ni ustrezno ovrednoten. Ob prilagoditvi odmerka je treba upoštevati bolnikovo prenašanje in virološki odziv (glejte poglavje 5.2). Prilagoditve odmerka rifampicina pri sočasni uporabi z efavirenzom ne priporočamo.
rifampicin/ dizoproksiltenofovirat (600 mg dnevno/245 mg dnevno)	rifampicin: AUC: ↔ C _{max} : ↔ tenofovir: AUC: ↔ C _{max} : ↔	
rifampicin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
Antimikotiki		
itrakonazol/efavirenz (200 mg dvakrat dnevno/600 mg dnevno)	itrakonazol: AUC: ↓ 39 % (↓ 21 do ↓ 53) C _{max} : ↓ 37 % (↓ 20 do ↓ 51) C _{min} : ↓ 44 % (↓ 27 do ↓ 58) (zmanjšanje koncentracij itrakonazola: indukcija CYP3A4) hidroksiitrakonazol: AUC: ↓ 37 % (↓ 14 do ↓ 55) C _{max} : ↓ 35 % (↓ 12 do ↓ 52) C _{min} : ↓ 43 % (↓ 18 do ↓ 60) efavirenz: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔	Ker za kombinacijo zdravila Atripla in itrakonazola ni mogoče dati priporočila za odmerjanje, je treba pretehtati možnost uporabe drugega antimikotika.
itrakonazol/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
itrakonazol/ dizoproksiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
pozakonazol/efavirenz (-/400 mg dnevno)	pozakonazol: AUC: ↓ 50 % C _{max} : ↓ 45 % (indukcija UDP-G)	Sočasni uporabi pozakonazola in zdravila Atripla se je treba izogibati, razen če so koristi za bolnika večje od tveganja.
pozakonazol/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
pozakonazol/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
vorikonazol/efavirenz (200 mg dvakrat dnevno/400 mg dnevno)	vorikonazol: AUC: ↓ 77 % C _{max} : ↓ 61 % efavirenz: AUC: ↑ 44 % C _{max} : ↑ 38 % (kompetitivno zaviranje oksidativne presnove) Sočasna uporaba standardnega odmerka efavirenza in vorikonazola je kontraindicirana (glejte poglavje 4.3)	Atripla je zdravilo s fiksnim odmerkom, zato se odmerki efavirenza ne more spremeniti. Vorikonazol in zdravilo Atripla se zato ne smeta uporabljati sočasno.
vorikonazol/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
vorikonazol/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
Antimalariki		
artemeter/lumefantrin/efavirenz (20/120 mg tableta, 6 odmerkov po 4 tablete v obdobju 3 dni/600 mg dvakrat na dan)	artemeter: AUC: ↓ 51 % C _{max} : ↓ 21 % dihidroartemisinin (aktivni presnovek): AUC: ↓ 46 % C _{max} : ↓ 38 % lumefantrin: AUC: ↓ 21 % C _{max} : ↔ efavirenz: AUC: ↓ 17 % C _{max} : ↔ (indukcija CYP3A4)	Ker lahko zmanjšane koncentracije artemetera, dihidroartemizina ali lumefantrina povzročijo zmanjšanje učinkovitosti proti malariji, je potrebna previdnost ob sočasnem dajanju zdravila Atripla in tablet artemetera/lumefantrina.
artemeter/lumefantrin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
artemeter/lumefantrin/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
atovakvon in progvanil hidroklorid/efavirenz (200/100 mg posamezen odmerek/600 mg dnevno)	atovakvon: AUC: ↓ 75 % (↓ 62 do ↓ 84) C _{max} : ↓ 44 % (↓ 20 do ↓ 61) progvanil: AUC: ↓ 43 % (↓ 7 do ↓ 65) C _{max} : ↔	Treba se je izogibati sočasni uporabi atovakvona/progvanila z zdravilom Atripla
atovakvon in progvanil hidroklorid/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
atovakvon in progvanil hidroklorid/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
ANTIKONVULZIVI		
karbamazepin/efavirenz (400 mg dnevno/600 mg dnevno)	karbamazepin: AUC: ↓ 27 % (↓ 20 do ↓ 33) C _{max} : ↓ 20 % (↓ 15 do ↓ 24) C _{min} : ↓ 35 % (↓ 24 do ↓ 44) efavirenz: AUC: ↓ 36 % (↓ 32 do ↓ 40) C _{max} : ↓ 21 % (↓ 15 do ↓ 26) C _{min} : ↓ 47 % (↓ 41 do ↓ 53) (zmanjšanje koncentracij karbamazepina: indukcija CYP3A4; zmanjšanje koncentracij efavirenza: indukcija CYP3A4 in CYP2B6) Podatkov o sočasni uporabi večjih odmerkov efavirenza in karbamazepina ni.	Za kombinacijo zdravila Atripla in karbamazepina ni mogoče dati priporočila za odmerjanje. Pretehtati je treba možnost uporabe drugega antikonvulziva. Občasno je treba nadzorovati koncentracije karbamazepina v plazmi.
karbamazepin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	Ob sočasni uporabi zdravila Atripla z drugimi antikonvulzivi, ki so substrati izocimov CYP, je treba občasno nadzorovati koncentracije antikonvulzivov.
karbamazepin/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
fenitoin, fenobarbital in drugi antikonvulzivi, ki so substrati izocimov CYP	Interakcij z efavirenzom, emtricitabinom ali dizoprosiltenofoviratom niso preučevali. Pri sočasni uporabi z efavirenzom obstaja možnost zmanjšanja ali povečanja plazemskih koncentracij fenitoina, fenobarbitala in drugih antikonvulzivov, ki so substrati izocimov CYP z efavirenzom.	Zdravilo Atripla in valprojska kislina se lahko uporabljata sočasno. Odmerka ni treba prilagajati. Bolnike je treba spremljati glede možnosti epileptičnih napadov.
valprojska kislina/efavirenz (250 mg dvakrat dnevno/600 mg dnevno)	Ni klinično pomembnega učinka na farmakokinetične parametre efavirenza. Nekaj podatkov kaže, da ni klinično pomembnega učinka na farmakokinetične parametre valprojske kisline.	
valprojska kislina/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
valprojska kislina/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
vigabatrin/efavirenz gabapentin/efavirenz	Študij interakcij niso opravili. Klinično pomembnih interakcij ni pričakovati, saj se vigabatrin in gabapentin izločata izključno z urinom v nespremenjeni obliki ter ni verjetno, da bi prišlo do kompeticije za iste presnovne encime in poti izločanja kot pri efavirenu.	Zdravilo Atripla in vigabatrin se lahko uporabljata sočasno, ne glede na odmere.
vigabatrin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
vigabatrin/ dizoprosiltenofovirat gabapentin/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
ANTIKOAGULANTI		
varfarin/efavirenz acenokumarol/efavirenz	Interakcij niso preučevali. Efavirenz lahko zviša ali zniža plazemske koncentracije varfarina ali acenokumarola in njegove učinke.	Pri sočasni uporabi z zdravilom Atripla bo morda treba prilagoditi odmere varfarina ali acenokumarola.

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
ANTIDEPRESIVI		
Selektivni zaviralci ponovnega privzema serotonina (SSRI)		
sertralin/efavirenz (50 mg dnevno/600 mg dnevno)	sertralin: AUC: ↓ 39 % (↓ 27 do ↓ 50) C _{max} : ↓ 29 % (↓ 15 do ↓ 40) C _{min} : ↓ 46 % (↓ 31 do ↓ 58) efavirenz: AUC: ↔ C _{max} : ↑ 11 % (↑ 6 do ↑ 16) C _{min} : ↔ (indukcija CYP3A4)	Pri sočasni uporabi z zdravilom Atripla je treba glede na klinični odziv povečati odmerek sertralina.
sertralin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
sertralin/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
paroksetin/efavirenz (20 mg dnevno/600 mg dnevno)	paroksetin: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔ efavirenz: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔	Zdravilo Atripla in paroksetin se lahko uporabljata sočasno, ne glede na odmerek.
paroksetin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
paroksetin/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
fluoksetin/efavirenz	Interakcij niso preučevali. Ker ima fluoksetin podoben presnovni profil kot paroksetin, tj. močno zavira CYP2D6, tudi pri fluoksetinu ni pričakovati interakcij.	Zdravilo Atripla in fluoksetine se lahko uporabljata sočasno, ne glede na odmerek.
fluoksetin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
fluoksetin/dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
Zaviralec ponovnega privzema noradrenalina in dopamina		
bupropion/efavirenz [150 mg posamezen odmerek (podaljšano sproščanje)/600 mg dnevno]	bupropion: AUC: ↓ 55 % (↓ 48 do ↓ 62) C _{max} : ↓ 34 % (↓ 21 do ↓ 47) hidroksibupropion: AUC: ↔ C _{max} : ↑ 50 % (↑ 20 do ↑ 80) (induciranje encima CYP2B6)	Odmerek bupropiona je treba povečati glede na klinični odziv, vendar se največji priporočeni odmerek bupropiona ne sme preseči. Prilagoditev odmerka efavirenza ni potrebna.
bupropion/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
bupropion/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
ZDRAVILA ZA ZDRAVLJENJE BOLEZNI SRCA IN OŽILJA		
Zaviralci kalcijevih kanalčkov		
diltiazem/efavirenz (240 mg dnevno/600 mg dnevno)	diltiazem: AUC: ↓ 69 % (↓ 55 do ↓ 79) C_{max}: ↓ 60 % (↓ 50 do ↓ 68) C_{min}: ↓ 63 % (↓ 44 do ↓ 75) desacetildiltiazem: AUC: ↓ 75 % (↓ 59 do ↓ 84) C_{max}: ↓ 64 % (↓ 57 do ↓ 69) C_{min}: ↓ 62 % (↓ 44 do ↓ 75) N-monodesmetildiltiazem: AUC: ↓ 37 % (↓ 17 do ↓ 52) C_{max}: ↓ 28 % (↓ 7 do ↓ 44) C_{min}: ↓ 37 % (↓ 17 do ↓ 52) efavirenz: AUC: ↑ 11 % (↑ 5 do ↑ 18) C_{max}: ↑ 16 % (↑ 6 do ↑ 26) C_{min}: ↑ 13 % (↑ 1 do ↑ 26) (indukcija CYP3A4) Povečanje farmakokinetičnih parametrov efavirenza se ne smatra za klinično pomembno.	Pri sočasni uporabi z zdravilom Atripla je treba odmerke diltiazema prilagajati glede na klinični odziv (glejte Povzetek glavnih značilnosti zdravila z diltiazem).
diltiazem/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	Pri sočasni uporabi z zdravilom Atripla je treba glede na klinični odziv prilagoditi odmerke zaviralcev kalcijevih kanalčkov (glejte Povzetek glavnih značilnosti zdravila za zaviralec kalcijevih kanalčkov).
diltiazem/dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
verapamil, felodipin, nifedipin in nikardipin	Interakcij z efavirenzom, emtricitabinom ali dizoprosiltenofoviratom niso preučevali. Pri sočasni uporabi efavirenza in zaviralca kalcijevih kanalčkov, ki je substrat za encim CYP3A4, obstaja možnost za zmanjšanje plazemskih koncentracij zaviralca kalcijevih kanalčkov.	
ZDRAVILA ZA ZMANJŠANJE RAVNI LIPIDOV		
Zaviralci HMG Co-A reduktaze		
atorvastatin/efavirenz (10 mg dnevno/600 mg dnevno)	atorvastatin: AUC: ↓ 43 % (↓ 34 do ↓ 50) C_{max}: ↓ 12 % (↓ 1 do ↓ 26) 2-hidroksiatorvastatin: AUC: ↓ 35 % (↓ 13 do ↓ 40) C_{max}: ↓ 13 % (↓ 0 do ↓ 23) 4-hidroksiatorvastatin: AUC: ↓ 4 % (↓ 0 do ↓ 31) C_{max}: ↓ 47 % (↓ 9 do ↓ 51) Skupni aktivni zaviralci HMG Co-A reduktaze: AUC: ↓ 34 % (↓ 21 do ↓ 41) C_{max}: ↓ 20 % (↓ 2 do ↓ 26)	Raven holesterola je treba redno spremljati. Ob sočasni uporabi atorvastatina in zdravila Atripla je treba odmerke atorvastatina prilagoditi (glejte povzetek glavnih značilnosti zdravila za atorvastatin).
atorvastatin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
atorvastatin/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoproksiltenofovirat 245 mg)
pravastatin/efavirenz (40 mg dnevno/600 mg dnevno)	pravastatin: AUC: ↓ 40 % (↓ 26 do ↓ 57) C _{max} : ↓ 18 % (↓ 59 do ↑ 12)	Raven holesterola je treba redno spremljati. Ob sočasni uporabi pravastatina in zdravila Atripla bo morda treba prilagoditi odmerke pravastatina (glejte povzetek glavnih značilnosti zdravila pravastatin).
pravastatin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
pravastatin/ dizoproksiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
simvastatin/efavirenz (40 mg dnevno/600 mg dnevno)	simvastatin: AUC: ↓ 69 % (↓ 62 do ↓ 73) C _{max} : ↓ 76 % (↓ 63 do ↓ 79) simvastatin v obliki kisline: AUC: ↓ 58 % (↓ 39 do ↓ 68) C _{max} : ↓ 51 % (↓ 32 do ↓ 58) skupni aktivni zaviralci HMG Co-A reduktaze: AUC: ↓ 60 % (↓ 52 do ↓ 68) C _{max} : ↓ 62 % (↓ 55 do ↓ 78) (indukcija CYP3A4) Sočasna uporaba efavirenza z atorvastatinom, pravastatinom ali simvastatinom ni vplivala na vrednosti AUC ali C _{max} efavirenza.	Raven holesterola je treba redno spremljati. Pri sočasni uporabi simvastatina z zdravilom Atripla bo morda treba prilagoditi odmerke simvastatina (glejte povzetek glavnih značilnosti zdravila za simvastatin).
simvastatin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
simvastatin/ dizoproksiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
rosuvastatin/efavirenz	Interakcij niso preučevali. Rosuvastatin se v gastrointestinalnem traktu izloča nespremenjen prek blata, zato interakcij z efavirenzom ni pričakovati.	Zdravilo Atripla in rosuvastatin se lahko uporabljata sočasno. Odmerka ni treba prilagajati.
rosuvastatin/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
rosuvastatin/dizoproksiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
HORMONSKI KONTRACEPTIVI		
Peroralno: etinilestradiol+norgestimat/efavirenz (0,035 mg+0,25 mg dnevno/600 mg dnevno)	etinilestradiol: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↓ 8 % (↑ 14 do ↓ 25) norgestromin (aktivni presnovek): AUC: ↓ 64 % (↓ 62 do ↓ 67) C _{max} : ↓ 46 % (↓ 39 do ↓ 52) C _{min} : ↓ 82 % (↓ 79 do ↓ 85) levonorgestrel (aktivni presnovek): AUC: ↓ 83 % (↓ 79 do ↓ 87) C _{max} : ↓ 80 % (↓ 77 do ↓ 83) C _{min} : ↓ 86 % (↓ 80 do ↓ 90) (indukcija presnove) efavirenz: ni klinično pomembnih interakcij. Klinični pomen teh učinkov na vrednosti AUC etinilestradiola ni znano.	Poleg hormonskih kontraceptivov je treba uporabljati tudi zanesljivo mehansko metodo kontracepcije (glejte poglavje 4.6).
etinilestradiol/ dizoprosiltenofovirat (-/245 mg dnevno)	etinilestradiol: AUC: ↔ C _{max} : ↔ tenofovir: AUC: ↔ C _{max} : ↔	
norgestimat/etinilestradiol/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
Injiciranje: depomedroksiprogesteron acetat (DMPA)/efavirenz (150 mg IM, en odmerek DMPA)	Trimesečna študija o medsebojnem delovanju zdravil ni pokazala pomembnih razlik v farmakokinetičnih parametrih MPA pri preiskovancih, ki so prejeli protiretrovirusno zdravljenje z efavirenzom, in pri preiskovancih, ki niso prejeli nobenega protiretrovirusnega zdravljenja. Do podobnih rezultatov so prišli tudi drugi raziskovalci, čeprav so bile koncentracije MPA v plazmi v drugi študiji bolj spremenljive. V obeh študijah so koncentracije progesterona v plazmi preiskovancev, ki so prejeli efavirenz in DMPA, ostale nizke skladno s supresijo ovulacije.	Ker je na voljo le malo podatkov, je treba poleg hormonskih kontraceptivov vedno uporabljati tudi zanesljivo mehansko kontracepcijo (glejte poglavje 4.6).
DMPA/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
DMPA/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
Vsadek: etonogestrel/efavirenz	. Pričakuje se lahko zmanjšana izpostavljenost etonogestrelu (indukcija CYP3A4). Po prihodu zdravila na trg so pri bolnikih, izpostavljenih efavirenzu, občasno poročali o odpovedi kontracepcije z etonogestrelom.	Poleg hormonskih kontraceptivov je treba vedno uporabljati tudi zanesljivo mehansko kontracepcijo (glejte poglavje 4.6).
etonogestrel/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	
etonogestrel/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	

Učinkovine po terapevtskih področjih	Učinki na koncentracije učinkovin Srednja sprememba AUC, C _{max} , C _{min} v odstotkih z 90-odstotnim intervalom zaupanja, če je na voljo (mehanizem)	Priporočilo glede sočasne uporabe z zdravilom Atripla (efavirenz 600 mg, emtricitabin 200 mg, dizoprosiltenofovirat 245 mg)
IMUNOSUPRESIVNA ZDRAVILA		
imunosupresivi, ki jih presnavlja CYP3A4 (npr. ciklosporin, takrolimus, sirolimus)/efavirenz	Interakcij niso preučevali. Možnost ↓ izpostavljenosti imunosupresivu (indukcija CYP3A4). Ni pričakovati vpliva teh imunosupresivov na izpostavljenost efavirencu.	Morda bo treba prilagoditi odmere imunosupresiva. Pri uvedbi ali prekinitvi zdravljenja z zdravilom Atripla je priporočljivo skrbno spremljanje koncentracij imunosupresiva najmanj dnevno (dokler niso dosežene stabilne koncentracije).
takrolimus/emtricitabin/ dizoprosiltenofovirat (0,1 mg/kg dnevno/200 mg/245 mg dnevno)	takrolimus: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{24h} : ↔ emtricitabin: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{24h} : ↔ dizoprosiltenofovirat: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{24h} : ↔	
OPIOIDI		
metadon/efavirenz (35–100 mg dnevno/600 mg dnevno)	metadon: AUC: ↓ 52 % (↓ 33 do ↓ 66) C _{max} : ↓ 45 % (↓ 25 do ↓ 59) (indukcija CYP3A4). V študiji pri intravenskih uživalcih drog, okuženih z virusom HIV, je sočasna uporaba efavirencu in metadona povzročila zmanjšanje ravni metadona v plazmi in znake odtegnitve od opiatov. Z odpravljanje odtegnitvenih znakov so povečali odmerek metadona v povprečju za 22 %.	Treba se je izogibati sočasni uporabi z zdravilom Atripla zaradi nevarnosti podaljšanja intervala QTc (glejte poglavje 4.3)
metadon/ dizoprosiltenofovirat (40–110 mg dnevno/245 mg dnevno)	metadon: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔ tenofovir: AUC: ↔ C _{max} : ↔ C _{min} : ↔	
metadon/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	Kljub zmanjšanju izpostavljenosti buprenorfinu nobeden od bolnikov ni kazal odtegnitvenih simptomov. Pri sočasni uporabi z zdravilom Atripla morda ne bo treba prilagoditi odmerka buprenorfina.
buprenorfin/nalokson/efavirenz	buprenorfin: AUC: ↓ 50 % norbuprenorfin: AUC: ↓ 71 % efavirenz: Ni klinično pomembnih farmakokinetičnih interakcij.	
buprenorfin/nalokson/emtricitabin	Interakcij niso preučevali.	
buprenorfin/nalokson/ dizoprosiltenofovirat	Interakcij niso preučevali.	

1 Prevladujoči presnovek sofosbuvirja v obtoku.

Študije, opravljene z drugimi zdravili

Pri sočasni uporabi efavirenza in azitromicina, cetirizina, fosamprenavirja/ritonavirja, lorazepama, zidovudina, antacidov, ki vsebujejo aluminijev/magnezijev hidroksid, famotidina ali flukonazola, ni bilo klinično pomembnih farmakokinetičnih interakcij. Možnosti interakcij efavirenza in drugih azolskih antimikotikov, kot je ketokonazol, niso raziskovali.

Klinično pomembnih farmakokinetičnih interakcij pri sočasni uporabi emtricitabina in stavudina, zidovudina ali famciklovirja ni bilo. Klinično pomembnih farmakokinetičnih interakcij prav tako ni bilo pri sočasni uporabi dizoprosiltenofovirata in emtricitabina ali ribavirina.

4.6 Plodnost, nosečnost in dojenje

Ženske v rodni dobi (glejte spodaj in poglavje 5.3)

Med jemanjem zdravila Atripla ženske ne smejo zanositi. Pri ženskah v rodni dobi je treba pred začetkom zdravljenja z zdravilom Atripla opraviti test nosečnosti.

Kontracepcija pri moških in ženskah

V času zdravljenja z zdravilom Atripla je treba vedno uporabljati mehansko kontracepcijo v kombinaciji z drugimi kontracepcijskimi metodami (na primer s peroralnimi ali drugimi hormonskimi kontraceptivi, glejte poglavje 4.5). Zaradi dolgega razpolovnega časa efavirenza priporočamo uporabo ustrezne kontracepcije še 12 tednov po prekinitvi zdravljenja z zdravilom Atripla.

Nosečnost

Efavirenz: Na voljo je sedem retrospektivnih poročil, ki kažejo na okvare nevralne cevi, vključno z meningiomielomelo, vsa pri materah, ki so bile v prvem trimesečju nosečnosti izpostavljene režimu zdravljenja z efavirenzom (katere koli tablete s fiksno kombinacijo odmerkov efavirenza niso vključene). O dveh dodatnih primerih (1 prospektiven in 1 retrospektiven), ki vključujeta dogodke, ki kažejo na okvare nevralne cevi, so poročali pri uporabi tablet s fiksno kombinacijo odmerkov efavirenza, emtricitabina in dizoprosiltenofovirat. Vzročna povezava med temi dogodki in uporabo efavirenza ni bila ugotovljena in tudi skupni imenovalci ni znan. Ker pa okvare nevralne cevi nastanejo v prvih štirih tednih razvoja zarodka (ko se nevralna cev zapre), to možno tveganje zadeva samo ženske, ki so efavirenz izpostavljene v prvem trimesečju nosečnosti.

Od julija 2013 so v Register nosečnosti za protiretrovirusna zdravila (Antiretroviral Pregnancy Registry - APR) prejeli prospektivna poročila o 904 nosečnostih, pri katerih so bile ženske v prvem trimesečju izpostavljene režimu zdravljenja z efavirenzom. Rodilo se je 766 živih otrok. Pri enem otroku so poročali o okvari nevralne cevi, pogostnost in vzorec drugih prirojenih napak pa sta bila podobna kot pri tistih otrocih, ki so bili izpostavljeni režimu zdravljenja brez efavirenza, in kot v kontrolnih skupinah, ki niso bile okužene s HIV. Pojavnost okvar nevralne cevi v splošni populaciji se giblje v razponu od 0,5 do 1 primer na 1.000 živorojenih otrok.

Malformacije so bile ugotovljene pri plodovih opic, zdravljenih z efavirenzom (glejte poglavje 5.3).

Emtricitabin in dizoprosiltenofovirat: Večje število podatkov o uporabi pri nosečnicah (več kot 1000 izpostavljenih nosečnosti) kaže, da ni povezave med uporabo emtricitabina in dizoprosiltenofovirata in malformacijsko ali feto-/neonatalno toksičnostjo. Študije emtricitabina in dizoprosiltenofovirata na živalih niso pokazale škodljivega vpliva na sposobnost razmnoževanja (glejte poglavje 5.3).

Zdravilo Atripla se lahko v nosečnosti uporablja samo, če je zaradi kliničnega stanja ženske potrebno zdravljenje z efavirenzom/emtricitabinom/dizoprosiltenofoviratom.

Dojenje

Efavirenz, emtricitabin in tenofovir se izločajo v materino mleko. Podatki o učinku efavirenza, emtricitabina in tenofovira na dojene novorojence/otroke so nezadostni. Tveganja za otroke ni mogoče izključiti. Zdravilo Atripla se med dojenjem ne sme uporabljati.

Na splošno se priporoča, da ženske, okužene z virusom HIV, ne dojijo, da se prepreči prenos virusa HIV na dojenčka.

Plodnost

Ni razpoložljivih podatkov o vplivu zdravila Atripla na ljudi. Študije na živalih niso pokazale škodljivih učinkov učinkovin efavirenz, emtricitabin ali dizoproksiltenofovirata na plodnost.

4.7 Vpliv na sposobnost vožnje in upravljanja s stroji

Študij o vplivu na sposobnost vožnje in upravljanja s stroji niso izvedli. Vendar so med zdravljenjem z efavirenzom, emtricitabinom in dizoproksiltenofoviratom poročali o omotici. Efavirenz lahko povzroči tudi motnje koncentracije in/ali somnolenco. Bolnike je treba poučiti, naj se v primeru teh simptomov izogibajo potencialno nevarnim opravilom, kakršna sta vožnja ali upravljanje s stroji.

4.8 Neželeni učinki

Povzetek varnostnega profila

Kombinacijo efavirenza, emtricitabina in dizoproksiltenofovira so preučevali pri 460 bolnikih bodisi kot kombinacijo tablet Atripla s fiksnim odmerkom (študija AI266073) ali kot posamične učinkovine v zdravilu (študija GS-01-934). Neželeni učinki so bili na celoma konsistentni s tistimi iz predhodnih študij posameznih učinkovin. Najpogostejše poročane neželeni učinki, ki se štejejo kot možno ali verjetno povezani z zdravilom Atripla, med bolniki zdravljenimi do 48 tednov v študiji AI266073, so bili psihiatrične motnje (16 %), bolezni žilčevja (13 %), in bolezni prebavil (7 %).

Poročali so o hudih kožnih reakcijah, kot je Stevens-Johnsonov sindrom in multiformni eritem; nevropsihiatričnih neželenih učinkih (vključno s hudo depresijo, smrtjo zaradi samomora, psihozi podobno vedenje, epileptični napadi); hudih jetrnih dogodkih, pankreatitisu in laktacidozi (včasih s smrtnim izidom).

Poročali so tudi o redkih dogodkih okvare ledvic, ledvične odpovedi in občasnih dogodkih proksimalne renalne tubulopatije (vključno s Fanconijevim sindromom), ki so včasih povzročili nenormalnosti kosti (ki so redko prispevale k zlomom). Pri bolnikih, ki prejemajo zdravilo Atripla, se priporoča nadziranje ledvične funkcije (glejte poglavje 4.4).

Prekinitev zdravljenja z zdravilom Atripla pri bolnikih, ki so hkrati okuženi z virusom HIV in HBV, je lahko povezana s hudim akutnim poslabšanjem hepatitisa (glejte poglavje 4.4).

Dajanje zdravila Atripla s hrano lahko poveča izpostavljenost efavirenu in lahko pripelje do večje pogostnosti neželenih učinkov (glejte poglavji 4.4 in 5.2).

Neželeni učinki v obliki tabele

Neželeni učinki iz klinične študije in postmarketinških izkušenj z zdravilom Atripla in s posameznimi učinkovinami zdravila Atripla v protiretrovirusnem kombiniranem zdravljenju so razvrščeni v tabeli 2 spodaj, glede na organske sisteme, pogostnost in sestavino/-e zdravila Atripla, ki se ji/-m neželeni dogodek pripisuje. V razvrstitvah pogostnosti so neželeni učinki navedeni po padajoči resnosti. Pogostnost je opredeljena kot: zelo pogosti ($\geq 1/10$), pogosti ($\geq 1/100$ do $< 1/10$), občasni ($\geq 1/1000$ do $< 1/100$) ali redki ($\geq 1/10.000$ do $< 1/1000$).

Neželeni učinki, povezani z uporabo zdravila Atripla: Neželene reakcije, ki so se pojavile pri zdravljenju in so morda ali verjetno povezane z zdravilom Atripla, o katerih so poročali v študiji AI266073 (več kot 48 tednov; n = 203), ki niso bile povezane s katero od posameznih sestavin zdravila Atripla, vključujejo:

- Pogosti: - anoreksija.
- Občasni: - suha usta,
- nepovezano govorjenje,
- povečan apetit,
- zmanjšanje spolne sle,
- mialgija.

Tabela 2: Neželeni učinki, povezani z zdravilom Atripla, naštetih po učinkovini/-ah zdravila Atripla, ki se ji/-m neželeni učinek pripisuje

	zdravilo Atripla		
	efavirenz	emtricitabin	dizopiroksilenofovir
<i>Bolezni krvi in limfatičnega sistema</i>			
Pogosti		nevtropenija	
Občasni		anemija ¹	
<i>Bolezni imunskega sistema:</i>			
Pogosti		alergijske reakcije	
Občasni	preobčutljivost		
<i>Presnovne in prehranske motnje:</i>			
Zelo pogosti			hipofosfatemija ²
Pogosti	hipertrigliceridemija ³	hiperglikemija, hipertrigliceridemija	
Občasni	hiperholesterolemija ³		hipokaliemija ²
Redki			laktacidoza
<i>Psihiatrične motnje:</i>			
Pogosti	depresija (huda v 1,6 %), anksioznost ³ , nenavadne sanje ³ , nespečnost ³	nenavadne sanje, nespečnost	
Občasni	poskus samomora ³ , samomorilske misli, psihoza ³ , manija ³ , paranoja ³ , halucinacije ³ , evforično razpoloženje ³ , afektivna labilnost ³ , stanje zmedenosti ³ , agresivnost ³ , kataronija ³		
Redki	izvršen samomor ^{3,4} , blodnje ^{3,4} , nevroza ^{3,4}		
<i>Bolezni živčevja:</i>			
Zelo pogosti		glavobol	omotica
Pogosti	motnje cerebelarne koordinacije in ravnotežja ³ , somnolenca (2,0 %) ³ , glavobol (5,7 %) ³ , motnje pozornosti (3,6 %) ³ , omotica (8,5 %) ³	omotica	glavobol
Občasni	konvulzije ³ , amnezija ³ , nenormalno mišljenje ³ , ataksija ³ , nenormalna koordinacija ³ , agitacija ³ , tremor		
<i>Očesne bolezni:</i>			
Občasni	zamegljen vid		
<i>Ušesne bolezni, vključno z motnjami labirinta:</i>			

	zdravilo Atripla		
	efavirenz	emtricitabin	dizoproksiltenofovirat
Občasni	tinitus, vrtoglavica		
<i>Žilne bolezni:</i>			
Občasni	navali vročine		
<i>Bolezni prebavil:</i>			
Zelo pogosti		driska, navzea	driska, bruhanje, navzea
Pogosti	driska, bruhanje, bolečine v trebuhu, navzea	zvišana amilaza vključno s povišano pankreasno amilazo, povišanje serumske lipaze, bruhanje, bolečine v trebuhu, dispepsija	bolečine v trebuhu, trebušna distenzija, flatulenca
Občasni	pankreatitis		pankreatitis
<i>Bolezni jeter, žolčnika in žolčevodov:</i>			
Pogosti	povišanje ravni aspartat-aminotransferaze (AST), povišanje ravni alanin-aminotransferaze (ALT), povišanje ravni gama-glutamilttransferaze (GGT)	povišanje serumske ravni AST in/ali povišanje serumske ravni ALT, hiperbilirubinemija	povišanje transaminaz
Občasni	akutni hepatitis		
Redki	jetrna odpoved ^{3,4}		jetrna steatoza, hepatitis
<i>Bolezni kože in podkožja:</i>			
Zelo pogosti	izpuščaj (zmeren do hud, 11,6 %; (vseh stopenj, 18 %) ³		izpuščaj
Pogosti	pruritus	vezikulobulozni izpuščaj, pustulozni izpuščaj, makulopapularni izpuščaj, izpuščaj pruritus, urtikarija, sprememba obarvanosti kože (povečana pigmentacija) ¹	
Občasni	Stevens-Johnsonov sindrom, multiformni eritem ³ , hud izpuščaj (<1 %) ³	angioedem ⁴	
Redki	fotoalergijski dermatitis		angioedem
<i>Bolezni mišično-skeletnega sistema in vezivnega tkiva:</i>			
Zelo pogosti		povišana kreatin kinaza	
Občasni			rabdomioliza ² , mišična oslabelost ²
Redki			osteomalacija (ki se kaže kot bolečine v kosteh in redko prispeva k zlomom) ^{2,4} , miopatija ⁴
<i>Bolezni ledvi:</i>			
Občasni			povišan kreatinin, proteinurija, proksimalna renalna tubulopatija, vključno s Fanconijevim sindromom,
Redki			ledvična odpoved (akutna in kronična), akutna tubularna nekroza, nefritis, (vključno z akutnim intersticijskim nefritisom) ⁵ , nefrogeni diabetes insipidus
<i>Motnje reprodukcije in dojk:</i>			

	zdravilo Atripla		
	efavirenz	emtricitabin	dizoprosiltenofovirat
Občasni	ginekomastija		
<i>Splošne težave in spremembe na mestu aplikacije:</i>			
Zelo pogosti			astenija
Pogosti	utrujenost	bolečina, astenija	

- 1 Anemija je bila pogosta in sprememba obarvanosti kože (povečana pigmentacija) je bila zelo pogosta, ko so emtricitabin prejemali pediatrični bolniki.
- 2 Ta neželeni učinek se lahko pojavi kot posledica proksimalne ledvične tubulopatije. Ne obravnava se, kot da je vzročno povezana z dizoprosiltenofoviratom v odsotnosti tega stanja.
- 3 Za več podrobnosti glejte poglavje 4.8. Opis izbranih neželenih učinkov.
- 4 Ta neželeni učinek je bil ugotovljen pri opazovanju po začetku trženja za bodisi efavirenz, emtricitabin ali dizoprosiltenofovirat. Kategorija pogostnosti je bila ocenjena s pomočjo statističnega izračuna na podlagi skupnega števila bolnikov, zdravljenih z efavirenzom v kliničnih preskušanjih (n = 3.969) ali izpostavljenih emtricitabinu v randomiziranih kontroliranih kliničnih preskušanjih (n = 1.563) ali izpostavljenih dizoprosiltenofoviratu v randomiziranih kontroliranih kliničnih preskušanjih v razširjenem programu dostopa (n = 7.319).

Opis izbranih neželenih učinkov

Izpuščaji: V kliničnih preskušanjih efavirenza so bili izpuščaji po navadi blagi do zmernih makulopapulozni kožni izbruhi, ki so se pojavili v prvih dveh tednih po začetku zdravljenja z efavirenzom. Pri nadaljevanju zdravljenja z efavirenzom je izpuščaj pri večini bolnikov izginil v enem mesecu. Pri bolnikih, ki so prekinili zdravljenje zaradi izpuščaja, se zdravljenje z zdravilom Atripla lahko nadaljuje znova. Ob ponovnem začetku zdravljenja z zdravilom Atripla priporočamo uporabo ustreznih antihistaminikov in/ali kortikosteroidov.

Psihiatrični simptomi: Videti je, da je tveganje za resne psihiatrične neželene reakcije, navedene v stolpcu s podatki o efavirenzu v tabeli 2, večje pri bolnikih s psihiatričnimi motnjami v anamnezi.

Simptomi živčevja: Simptomi živčevja so pogosti pri efavirenzu kot sestavini zdravila Atripla. V kontroliranih kliničnih študijah efavirenza je zmanjšano do hude simptome živčnega sistema doživelo 19 % (hude 2 %) bolnikov in 2 % bolnikov sta prenehala z zdravljenjem zaradi teh simptomov. Po navadi se pojavijo prvi dan ali v prvih dveh dnevih zdravljenja z efavirenzom in na splošno minejo po prvih dveh do štirih tednih. Lahko se pojavijo pogostejše, kadar se zdravilo Atripla jemlje skupaj s hrano, verjetno zaradi povečane koncentracije efavirenza v plazmi (glejte poglavje 5.2). Kaže, da odmerjanje pred spanjem izboljša prenašanje teh simptomov (glejte poglavje 4.2).

Jetrna odpoved pri efavirenzu: Za postmarketinška poročila o jetrni odpovedi, vključno s primeri bolnikov brez predhodne bolezenske jeter ali drugih opredeljenih dejavnikov tveganja, je bil včasih značilen bliskovit potek, ki je v nekaterih primerih pripeljal do presaditve ali smrti.

Ledvična okvara: Ker lahko zdravilo Atripla poškoduje ledvice, se priporoča nadziranje delovanja ledvic (glejte poglavji 4.4 in 4.8 Povzetek varnostnega profila). Proksimalna ledvična tubulopatija je po prekinitvi dizoprosiltenofovirata običajno izzvenela ali se je izboljšala. Vendar pa pri nekaterih bolnikih opad čistka kreatinina ni povsem izzvenel, kljub prekinitvi dizoprosiltenofovirata. Pri bolnikih s tveganjem ledvične okvare (kot so bolniki z dejavniki tveganja za ledvice ob izhodišču, napredovalo boleznijo HIV ali bolniki, ki sočasno prejemajo nefrotoksična zdravila) je tveganje za neopompno okrevanje ledvične funkcije kljub prekinitvi uporabe dizoprosiltenofovirata večje (glejte poglavje 4.4).

Laktacidoza: Pri uporabi dizoprosiltenofovirata samega ali v kombinaciji z drugimi protiretrovirusnimi zdravili so poročali o primerih laktacidoze. Pri bolnikih s predispozicijskimi dejavniki, kot je dekompenzirana bolezen jeter (CPT, razred C) (glejte poglavje 4.3), in bolnikih, ki se sočasno zdravijo z zdravili, za katera je znano, da povzročajo laktacidozo, je pri zdravljenju z dizoprosiltenofoviratom povečano tveganje za hudo laktacidozo, vključno s smrtnimi izidi.

Presnovni parametri: Med protiretrovirusnim zdravljenjem se lahko poveča telesna masa ter zviša koncentracija lipidov in glukoze v krvi (glejte poglavje 4.4).

Sindrom imunske reaktivacije: Pri bolnikih, okuženih z virusom HIV, s hudo imunsko pomanjkljivostjo ob uvedbi zdravljenja CART lahko nastane vnetna reakcija na asimptomatične ali rezidualne oportunistične okužbe. Poročajo o avtoimunskih boleznih (kot je Gravesova bolezen in avtoimunski hepatitis); čas do njihovega nastanka je spremenljiv, zato se lahko pojavijo tudi več mesecev po začetku zdravljenja (glejte poglavje 4.4).

Osteonekroza: Poročali so o primerih osteonekroze, zlasti pri bolnikih s splošno priznanimi dejavniki tveganja, napredovalo boleznijo HIV ali dolgotrajno izpostavljenostjo zdravljenju CART. Pogostnost tega učinka ni znana (glejte poglavje 4.4).

Pediatrična populacija

Ni dovolj podatkov o varnosti pri otrocih, starih manj kot 18 let. Zdravilo Atripla se ne priporoča v tej populaciji (glejte poglavje 4.2).

Druge posebne populacije

Starejši: Zdravila Atripla niso preučevali pri bolnikih, starejših od 65 let. Pri starejših bolnikih je bolj verjetno, da imajo zmanjšano delovanje jeter ali ledvic, zato je pri uporabi zdravila Atripla pri starejših bolnikih potrebna previdnost (glejte poglavje 4.2).

Bolniki z ledvično okvaro: Ker lahko dizoproksiltenofovirat povzroči ledvično toksičnost, se priporoča skrbno nadziranje ledvične funkcije pri vseh bolnikih z blago ledvično okvaro, zdravljenih z zdravilom Atripla (glejte poglavja 4.2, 4.4 in 5.2).

Bolniki, sočasno okuženi z virusi HIV in HBV ali HCV: V študiji S-01-934 je bilo vključeno le manjše število bolnikov, sočasno okuženih z virusom HBV (n = 13) ali HCV (n = 26). Profil neželenih učinkov efavirenza, emtricitabina in dizoproksiltenofovirata pri bolnikih, sočasno okuženih z virusoma HIV in HBV ali virusoma HIV in HCV, je bil podoben profilu, ki so ga opazili pri bolnikih, okuženih z virusom HIV, ki pa niso sočasno okuženi z drugim virusom. Vendar so se po pričakovanju zvišanja AST in ALT v tej skupini bolnikov pojavila pogostejše kot v splošni populaciji bolnikov, okuženih z virusom HIV.

Poslabšanje hepatitisa po prekinitvi zdravljenja: Pri bolnikih s sočasno okužbo s HIV in HBV lahko po prekinitvi zdravljenja pride do kliničnih in laboratorijskih dokazov hepatitisa (glejte poglavje 4.4).

Poročanje o domnevnih neželenih učinkih

Poročanje o domnevnih neželenih učinkih zdravila po izdaji dovoljenja za promet je pomembno. Omogoča namreč stalno spremljanje razmerja med koristmi in tveganji zdravila. Od zdravstvenih delavcev se zahteva, da poročajo o katerem koli domnevnem neželenem učinku zdravila na **nacionalni center za poročanje**, ki je naveden v Prilogi V.

4.9 Preveliko odmerjanje

Nekateri bolniki, ki so pomotoma vzeli 600 mg efavirenza dvakrat na dan, so poročali o večjem pojavljanju simptomov živčevja. Pri enem bolniku se je pojavilo nenadzorovano krčenje mišic.

Če pride do prevelikega odmerjanja, je treba pri bolniku nadzorovati znake toksičnosti (glejte poglavje 4.8) in mu nuditi standardno podporno zdravljenje.

Za odstranitev neabsorbiranega efavirenza se lahko uporabi aktivno oglje. Specifičnega antidota za preveliko odmerjanje efavirenza ni. Efavirenz se močno veže na beljakovine, zato je malo verjetno, da bi z dializo iz krvi lahko odstranili večjo količino.

S hemodializo se lahko odstrani do 30 % odmerka emtricitabina in približno 10 % odmerka tenofovirja. Ni znano, ali se lahko emtricitabin oziroma tenofovir odstranita s peritonealno dializo.

5. FARMAKOLOŠKE LASTNOSTI

5.1 Farmakodinamične lastnosti

Farmakoterapevtska skupina: zdravila za sistemsko zdravljenje virusnih infekcij, antivirusna zdravila za zdravljenje infekcij s HIV-om, kombinacije, oznaka ATC: J05AR06.

Mehanizem delovanja in farmakodinamski učinki

Efavirenz je NNRTI za HIV-1. Efavirenz je nekompetitivni zaviralec reverzne transkriptaze (RT) HIV-1 in ne zavira pomembno RT virusa humane imunske pomanjkljivosti (HIV-2) ali celičnih polimeraz (α , β , γ , in δ) deoksiribonukleinske kisline (DNA). Emtricitabin je nukleozidni analog citidina. Dizoprosiltenofovirat se *in vivo* pretvori v tenofovir, nukleozidni monofosfatni (nukleotidni) analog adenozinmonofosfata.

Celični encimi fosforilirajo emtricitabin v emtricitabintrifosfat, tenofovir pa v tenofovirdifosfat. Študije *in vitro* so pokazale, da se lahko tako emtricitabin kot tenofovir popolnoma fosforilirata v celicah, ko se uporabita v kombinaciji. Emtricitabintrifosfat in tenofovirdifosfat kompetitivno zavirata reverzno transkriptazo HIV-1, kar povzroči terminacijo verige DNA.

Emtricitabintrifosfat in tenofovirdifosfat sta šibka zaviralca DNA-polimeraz sesalcev. Toksičnost za mitohondrije pri pogojih *in vitro* ali *in vivo* ni bila dokazana.

Elektrofiziologija srca

Vpliv efavirenza na interval QTc so ovrednotili v odprti, pozitivni, s placebom nadzorovani študiji QT pri 58 zdravih preiskovancih, obogatenih za polimorfizme CYP2B6; študija je bila navzkrižna, s fiksnim enojnim zaporedjem ter 3 obdobji in 3 zdravljenji. Povprečna C_{max} efavirenza pri osebah z genotipom CYP2B6 *6/*6 je bila po 14-dnevni uporabi 600 mg na dan 2,25-krat tolikšna kot povprečna C_{max} pri osebah z genotipom CYP2B6 *1/*1. Ugotovili so pozitivno povezavo med koncentracijo efavirenza in podaljšanje intervala QTc. Na podlagi povezave med koncentracijo in QTc sta pri osebah z genotipom CYP2B6 *6/*6 po 14-dnevni uporabi dnevnega odmerka 600 mg povprečno podaljšanje QTc in zgornja meja njegovega 90-odstotnega intervala zaupanja 8,7 ms oziroma 11,3 ms (glejte poglavje 4.5).

Protivirusna aktivnost *in vitro*

Efavirenz je pokazal protivirusno delovanje proti večini izolatov, ki ne spadajo v skupino B (podtipi A, AE, AG, C, D, F, G, J in N), vendar pa ima proti virusom skupine O zmanjšano protivirusno delovanje. Emtricitabin je pokazal protivirusno delovanje proti skupinam A, B, C, D, E, F in G virusa HIV-1. Tenofovir je pokazal protivirusno delovanje proti skupinam A, B, C, D, E, F, G in O virusa HIV-1. Emtricitabin in tenofovir sta pokazala aktivnost, specifično za sev, proti virusu HIV-2 in protivirusno aktivnost proti virusu HBV.

V študijah kombinacij *in vitro*, pri katerih so ocenjevali protivirusno aktivnost efavirenza in emtricitabina skupaj, efavirenza in tenofovirja skupaj ter emtricitabina in tenofovirja skupaj, so opazili sinergistične protivirusne učinke.

Odpornost

Odpornost proti efavirencu se lahko pojavi *in vitro* in povzroči enkratne ali večkratne substitucije aminokislin v RT virusa HIV-1, vključno z L100I, V108I, V179D in Y181C. Najpogostejša substitucija RT pri izolatih, pridobljenih pri bolnikih, pri katerih je med kliničnimi študijami efavirenza prišlo do povečanja koncentracije virusa, je bila K103N. Opazili so tudi substitucije na RT na položajih 98, 100, 101, 108, 138, 188, 190 ali 225, vendar redkeje in pogosto le v kombinaciji s

K103N. Profili navzkrižne odpornosti na efavirenz, nevirapin in delavirdin *in vitro* so pokazali, da substitucija K103N povzroči izgubo občutljivosti za vse tri NNRTI-je.

Možnost za navzkrižno odpornost med efavirenzom in zdravili NRTI je majhna zaradi različnih vezavnih mest in različnega mehanizma delovanja. Možnost navzkrižne odpornosti med efavirenzom in zaviralci proteaze je majhna, ker pri tem sodelujejo različni tarčni encimi.

Odpornost na emtricitabin ali tenofovir je bila opažena *in vitro* in pri nekaterih bolnikih, okuženih z virusom HIV-1, zaradi razvoja substitucije na RT na mestu M184V ali M184I pri emtricitabinu in substitucije na RT na mestu K65R pri tenofovirju. Virusi, odporni na emtricitabin, z mutacijo M184V/I so bili navzkrižno odporni na lamivudin, vendar so ohranili občutljivost za didanozin, stavudin, tenofovir in zidovudin. Mutacijo K65R lahko izberemo tudi z abakavirjem ali didanozinom, kar povzroči zmanjšano občutljivost za ta zdravila ter za lamivudin, emtricitabin in tenofovir. Uporaba dizoproksiltenofovirata se je treba izogniti pri bolnikih, okuženih z virusom HIV-1, ki ima mutacijo K65R. Mutaciji K65R in M184V/I sta popolnoma občutljivi za efavirenz. Poleg tega je bila s tenofovirjem izbrana substitucija K70E pri reverzni transkriptazi (RT) HIV-1, kar je povzročilo zmanjšano občutljivost na abakavir, emtricitabin, lamivudin in tenofovir.

Bolniki, pri katerih je HIV-1 izražal tri ali več mutacij, povezanih z analogom timidina (*TAM - thymidine-analogue associated mutations*), ki so vsebovale mutacijo M41L ali L210W reverzne transkriptaze, so kazali zmanjšano občutljivost za zdravljenje z dizoproksiltenofoviratom.

Odpornost in vivo (pri bolnikih, ki še niso prejeli protiretrovirusnih zdravil): V 144-tedenski odprti randomizirani klinični študiji (GS-01-934), v kateri so pri bolnikih, ki se niso bili zdravljeni s protiretrovirusnimi zdravili, uporabili efavirenz, emtricitabin in dizoproksiltenofovirat v ločenih formulacijah (ali kot efavirenz in fiksna kombinacija emtricitabina in dizoproksiltenofovirata (Truvada) od 96. do 144. tedna), opravili genotipizacijo kopij virusa HIV-1 iz plazme vseh bolnikov s potrjeno koncentracijo HIV RNA > 400 kopij/mL v 144. tednu ali pri zgodnji prekinitvi jemanja študijskega zdravila (glejte poglavje *Klinične izkušnje*). Od 144. tedna naprej:

- Mutacija M184V/I se je pojavila pri 2 od 19 (10,5 %) analiziranih izolatih bolnikov v skupini, ki je prejela efavirenz + emtricitabin + dizoproksiltenofovirat, ter pri 10 od 29 (34,5 %) analiziranih izolatih skupine, ki je prejela efavirenz + lamivudin/zidovudin (vrednost $p < 0,05$, Fisherjev test natančnosti na osnovi primerjave skupine emtricitabin + dizoproksiltenofovirat s skupino lamivudin/zidovudin med vsemi preiskovanci).
- Noben analiziran virus ni vseboval mutacije K65R ali K70E.
- Genotipska rezistenca na efavirenz, pretežno mutacija K103N, se je pojavila pri virusih 13 od 19 (68 %) bolnikov v skupini, ki je prejela efavirenz + emtricitabin + dizoproksiltenofovirat, ter pri virusih 21 od 29 (34,5 %) bolnikov v skupini, ki je prejela efavirenz + lamivudin/zidovudin. Povzetek pojava mutacij za razvoj odpornosti je prikazan v tabeli 3.

Tabela 3: Razvoj odpornosti v študiji GS-01-934 do 144. tedna

	efavirenz+ emtricitabin+ dizoprosiltenofovirat (N=244)		efavirenz+lamivudin/zidovudin (N=243)	
Analiza odpornosti do 144. tedna		19		31
Zdravljeni genotipi	19	(100 %)	29	(100 %)
Odpornost na efavirenz ¹	13	(68 %)	21	(72 %)
K103N	8	(42 %)	18*	(62 %)
K101E	3	(16 %)	3	(10 %)
G109A/S	2	(10,5 %)	4	(14 %)
Y188C/H	1	(5 %)	2	(7 %)
V108I	1	(5 %)	1	(3 %)
P225H	0		2	(7 %)
M184V/I	2	(10,5 %)	10*	(34,5 %)
K65R	0		0	
K70E	0		0	
TAM ²	0		2	(7 %)

* p-vrednost < 0,05, primerjava skupine, ki je prejela efavirenz + emtricitabin + dizoprosiltenofovirat skupino, ki je prejela efavirenz + lamivudin/zidovudin pri vseh bolnikih s Fisherjevim testom natančnosti

1 Druge mutacije za odpornost na efavirenz so vključevale A98G (n=1), K103E (n=1), V106D (n=1) in M230L (n=1).

2 Mutacije povezane z analogom timidina (TAM = *thymidine-analogue associated mutations*), vključno z D67N (n=1) in K70R (n=1).

V odprti podaljšani fazi študije GS-01-934, kjer so bolniki dobivali zdravilo Atripla na tešče, so opazili 3 dodatne primere odpornosti. Vse 3 osebe so 144 tednov dobivale fiksno kombinacijo odmerkov lamivudina in zidovudina (Combivir) ter efavirenz, nato pa so prešle na zdravilo Atripla. Dva bolnika s potrjenim virološkim povratnim odzivom sta razvila z odpornostjo proti NNRTI povezane substitucije za efavirenz, vključno s substitucijami reverzних transkriptaz K103N, V106V/I/M in Y188Y/C v 240. tednu (po 96 tednih jemanja zdravila Atripla) in 204. tednu (po 60 tednih jemanja zdravila Atripla). Tretji bolnik je imel že ob vstopu v podaljšano fazo študije zdravila Atripla substitucije za efavirenz, povezane z odpornostjo proti NNRTI, in substitucijo reverzne transkriptaze M184V, povezano z odpornostjo proti emtricitabinu, zato je bil njegov virološki odziv manjši od optimalnega, do 180. tedna (po 36 tednih jemanja zdravila Atripla) pa je razvil substitucije K65K/R, S68N in K70K/A, povezane z odpornostjo proti NRTI.

Za dodatne informacije glede odpornosti *in vivo*, prosimo, glejte Povzetek glavnih značilnosti zdravila za posamezne učinkovine tega zdravila.

Klinična učinkovitost in varnost

V 144-tedenski odprti randomizirani študiji (GS-01-934) so bolniki, okuženi z virusom HIV-1, ki še niso prejeli protiretrovirusnega zdravljenja, prejeli bodisi efavirenz, emtricitabin in dizoprosiltenofovirat enkrat na dan bodisi fiksno kombinacijo lamivudina in zidovudina (Combivir) dvakrat na dan ter efavirenz enkrat na dan (prosimo, glejte Povzetek glavnih značilnosti zdravila Truvada). Bolnikom, ki so končali 144-tedensko zdravljenje v eni od obeh skupin v študiji GS-01-934, se ponudila možnost udeležbe v odprti podaljšani fazi študije z zdravilom Atripla, jemanjem na tešče. Na voljo so podatki o 286 bolnikih, ki so prešli na zdravilo Atripla: 160 jih je predhodno prejelo efavirenz, emtricitabin in dizoprosiltenofovirat, 126 pa zdravilo Combivir ter efavirenz. Pri bolnikih iz obeh prvotnih skupin se je po prehodu na zdravilo Atripla v odprti podaljšani fazi študije vzdrževala visoka stopnja virološke supresije. Po 96 tednih zdravljenja z zdravilom Atripla so bile koncentracije HIV-1 RNA v plazmi pri 82 % bolnikov < 50 kopij/ml in pri 85 % bolnikov < 400 kopij/ml (analiza populacije, ki so jo nameravali zdraviti (analiza ITT), nepopoln = neuspešen).

Pri bolnikih, okuženih z virusom HIV, je bila izvedena 48-tedenska odprta randomizirana klinična študija A1266073, v kateri so učinkovitost zdravila Atripla primerjali z učinkovitostjo protiretrovirusnega zdravljenja z vsaj dvema nukleozidnima ali nukleotidnima zaviralcema reverzne transkriptaze (NRTI) z zaviralcem proteaze ali nenukleozidnim zaviralcem reverzne transkriptaze,

vendar pa ne z režimom, ki bi vključeval vse tri učinkovine zdravila Atripla (efavirenz, emtricitabin in dizoproksiltenofovirat). Zdravilo Atripla so bolniki jemali na tešče (glejte poglavje 4.2). Pri bolnikih ni pri nobenem predhodnem protiretrovirusnem zdravljenju prišlo do virološke odpovedi. Bolniki niso imeli nobenih znanih mutacij HIV-1, odgovornih za odpornost na katero od treh učinkovin zdravila Atripla in so imeli na začetku vsaj tri mesece virusno supresijo. Bolniki so zamenjali zdravljenje in začeli prejemati zdravilo Atripla (N=203) ali pa so nadaljevali prvotno protiretrovirusno zdravljenje (N = 97). Po 48 tednih so podatki pri bolnikih, ki so jih naključno razporedili v skupino, ki je prejela zdravilo Atripla, pokazali, da se je ohranila visoka stopnja virološke supresije, primerljiva s prvotnim zdravljenjem (glejte tabelo 4).

Tabela 4: Podatki učinkovitosti po 48 tednih iz študije AI266073, v kateri so zdravilo Atripla dajali bolnikom z virološko supresijo, ki so prejemali kombinirano protiretrovirusno zdravljenje

Končni opazovani dogodek	Zdravljena skupina		Razlika med zdravilom Atripla in prvotnim zdravljenjem (95-%ilni IZ)
	Atripla (N = 203) n/N (%)	Bolniki, ki so ostali na prvotnem zdravljenju (N = 97) n/N (%)	
	bolniki s HIV-1 RNA < 50 kopij/ml		
PVR (KM)	94,5 %	85,5 %	-8,9 % (-7,7 % do 25,6 %)
M = izključeno	179/181 (98,9 %)	85/87 (97,7 %)	-2,2 % (-2,3 % do 6,7 %)
M = neuspeh	179/203 (88,2 %)	85/97 (87,6 %)	0,5 % (-7,0 % do 9,3 %)
Prilagojeni LOCF	190/203 (93,6 %)	94/97 (96,9 %)	-3,3 % (-8,3 % do 2,7 %)
	bolniki s HIV-1 RNA > 200 kopij/ml		
PVR (KM)	98,4 %	98,9 %	-0,5 % (-3,2 % do 2,2 %)
M = izključeno	181/181 (100 %)	87/87 (100 %)	0 % (-2,4 % do 4,2 %)
M = neuspeh	181/203 (89,2 %)	87/97 (89,7 %)	-0,5 % (-7,6 % do 7,9 %)

PVR(KM): čisti virološki odziv, ocenjen po metodi Kaplan Meier (KM).

M: manjkajoči.

Prilagojeni LOCF: Post-hoc analiza pri kateri so bili bolniki s virusnim neodzivom in bolniki pri katerih je bilo zdravljenje prekinjeno zaradi pojava neželenih učinkov obravnavani kot neuspeh; pri ostalih izključenih bolnikih pa je bila uporabljena metoda LOCF (last observation carried forward).

Pri ločeni analizi dveh skupin je bil delež odziva v skupini s predhodnim zdravljenjem z zaviralci proteaz (ZP) numerično nižji pri bolnikih, ki so prešli na zdravljenje z zdravilom Atripla [vrednost PVR (analiza senzitivnosti) 92,4 % pri bolnikih, ki so prejemali zdravilo Atripla v primerjavi s 94,0 % pri SBR bolnikih; razlika (95-%ilni interval zaupanja) -1,6 % (-10,0 %, 6,7 %)]. V skupini s predhodnim NNRTI zdravljenjem je bil delež odziva pri uporabi zdravila Atripla 98,9 %, pri SBR bolnikih pa 97,4 %; razlika (95-%ilni interval zaupanja) 1,4 % (-4,0 %, 6,9 %)].

Podoben trend so opazili v retrospektivni kohortni študiji pri analizi podskupine predhodno zdravljenih bolnikov z začetnim HIV-1 RNA < 75 kopij/ml (zbrani podatki zajemajo obdobje več kot 20 mesecev, glejte tabelo 5).

Tabela 5: Ohranjanje čistega virološkega odziva (% po metodi Kaplan Meier (standardna napaka) [95-% IZ]) po 48. tednih za predhodno zdravljene bolnike z začetnim HIV-1 RNA < 75 kopij/ml, ki so prešli na zdravljenje z zdravilom Atripla glede na vrsto predhodnega protiretrovirusnega zdravljenja (zbirka podatkov bolnikov Kaiser Permanente)

Predhodno zdravljenje z učinkovinami zdravila Atripla (N = 299)	Predhodno zdravljenje z NNRTI (N = 104)	Predhodno zdravljenje z ZP (N = 34)
98,9 % (0,6 %) [96,8 %, 99,7 %]	98,0 % (1,4 %) [92,3 %, 99,5 %]	93,4 % (4,5 %) [76,2 %, 98,3 %]

Podatkov iz kliničnih študij z zdravilom Atripla pri bolnikih, ki se še niso zdravili ali pa so se zdravili že z veliko zdravili, trenutno ni na voljo. Kliničnih izkušenj z zdravilom Atripla pri bolnikih, pri

katerih je prišlo do virološke odpovedi na primarno protiretrovirusno zdravljenje ali na zdravljenje v kombinaciji z drugimi protiretrovirusnimi učinkovinami, ni.

Bolniki, sočasno okuženi z virusoma HIV in HBV

Omejene klinične izkušnje pri bolnikih, ki so hkrati okuženi z virusoma HIV in HBV, kažejo, da se zdravljenje z emtricitabinom ali dizoprosiltenofoviratomv kombiniranem protiretrovirusnem zdravljenju za nadzorovanje okužbe z virusom HIV izraža tudi v zmanjšanju količine DNA virusa HBV (zmanjšanje 3 log₁₀ pri emtricitabinu oz. 4 do 5 log₁₀ pri dizoprosiltenofovirijskemu fumaratu) (glejte poglavje 4.4).

Pediatrična populacija

Varnost in učinkovitost zdravila Atripla pri otrocih starih do 18 let, še nista bili dokazani.

5.2 Farmakokinetične lastnosti

Za določanje farmakokinetičnih lastnosti efavirenza, emtricitabina in dizoprosiltenofovira so bile uporabljene ločene farmacevtske oblike efavirenza, emtricitabina in dizoprosiltenofovira, ki so bile pri bolnikih, okuženih z virusom HIV, uporabljene posebej. Bioekvivalenco ene filmsko obložene tablete zdravila Atripla in skupaj uporabljenih ene 600-miligramske filmsko obložene tablete efavirenza, ene 200-miligramske trde kapsule emtricitabina ter ene 245-miligramske filmsko obložene tablete dizoprosiltenofovirijskega (kar ustreza 300 mg dizoprosiltenofovirijskega fumarata) so določili po uporabi enkratnega odmerka na tešče pri zdravih osebah v študiji GS-US-177-0105 (glejte tabelo 6).

Tabela 6: Povzetek farmakokinetičnih podatkov iz študije GS-US-177-0105

parametri	efavirenz (n = 45)			emtricitabin (n = 45)			dizoprosiltenofovirat (n = 45)		
	test	vir	GMR (%) (90- odstotni IZ)	test	referenca	GMR (%) (90- odstotni IZ)	test	referenca	GMR (%) (90- odstotni IZ)
C_{max} (ng/ml)	2.264,3 (26,8)	2.308,6 (30,3)	98,79 (92,28, 105,76)	2.130,6 (25,3)	2.384,4 (20,4)	88,84 (84,02, 93,94)	325,1 (34,2)	352,9 (29,6)	91,46 (84,64, 98,83)
AUC_{0-konec} (ng·h/ml)	125.623,6 (25,7)	132.795,7 (27,0)	95,84 (90,73, 101,23)	10.682,6 (18,1)	10.874,4 (14,9)	97,98 (94,90, 101,16)	1.948,8 (32,9)	1.969,0 (32,8)	99,29 (91,02, 108,32)
AUC_{inf} (ng·h/ml)	146.074,9 (37,1)	155.518,6 (34,6)	95,87 (89,63, 102,55)	10.854,9 (17,9)	11.054,3 (14,9)	97,96 (94,86, 101,16)	2.314,0 (29,2)	2.319,4 (30,3)	100,45 (93,22, 108,23)
T_{1/2} (h)	180,6 (45,3)	182,5 (38,3)		14,5 (53,8)	14,6 (47,8)		18,9 (20,8)	17,8 (22,6)	

Test: kombinirana tableta z enkratnim fiksni odmerkom na tešče.

Referenca: enkratni odmerek v obliki 600-miligramske tablete efavirenza, 200-miligramske kapsule emtricitabina in 300-miligramske tablete dizoprosiltenofovira, zaužit na tešče.

Vrednosti za test in referenco so srednje vrednosti (% koeficienta variabilnosti).

GMR: razmerje geometrijskih srednjih vrednosti najmanjših kvadratov, IZ = interval zaupanja.

Absorpcija

Pri bolnikih, okuženih z virusom HIV, so bile največje koncentracije efavirenza v plazmi dosežene v 5 urah, dinamično ravnoesje koncentracije pa v 6 do 7 dneh. Pri 35 bolnikih, ki so prejeli 600 mg efavirenza enkrat na dan, so bile v stanju dinamičnega ravnoesja vrednosti C_{max} 12,9 ± 3,7 µM (29 %) [povprečje ± standardna deviacija (S.D.) (koeficient variabilnosti (% C. V.))], C_{min} 5,6 ± 3,2 µM (57 %) in AUC 184 ± 73 µM·h (40 %).

Emtricitabin se hitro absorbira, največje koncentracije v plazmi pa so dosežene v 1 do 2 urah po zaužitju odmerka. Po peroralnem zaužitju večkratnih odmerkov emtricitabina pri 20 bolnikih, okuženih z virusom HIV, so bile v 24-urnem intervalu odmerjanja vrednosti C_{max} v stanju dinamičnega ravnovesja $1,8 \pm 0,7 \mu\text{g/ml}$ (povprečje $\pm$ S. D.) (39 % CV), C_{min} v stanju dinamičnega ravnovesja $0,09 \pm 0,07 \mu\text{g/ml}$ (80 %) in AUC $10,0 \pm 3,1 \mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (31 %).

Po peroralnem zaužitju enkratnega 300-miligramskega odmerka dizoprosiltenofovirata pri bolnikih, okuženih z virusom HIV-1, ki so bili tešči, so bile največje koncentracije tenofovirja dosežene v eni uri. Vrednost C_{max} (povprečje $\pm$ S. D.) (% CV) je bila $296 \pm 90 \text{ ng/ml}$ (30 %), vrednost AUC (povprečje $\pm$ S. D.) (% CV) pa $2287 \pm 685 \text{ ng}\cdot\text{h/ml}$ (30 %). Peroralna biološka uporabnost tenofovirja iz dizoprosiltenofovirata pri teščih bolnikih je bila približno 25 %.

Vpliv hrane

Zdravila Atripla v prisotnosti hrane niso ocenjevali.

Uporaba kapsul efavirenza ob obroku z veliko količino maščob je povečala vrednost AUC za 28 %, vrednost C_{max} pa za 79 %, v primerjavi z uporabo na tešče. V primerjavi z uporabo na tešče je odmerjanje dizoprosiltenofovirata in emtricitabina v kombinaciji z obrokom z veliko količino maščob ali z lahkim obrokom povečalo povprečno vrednost AUC tenofovirja za 46,5 % oziroma 40,5 %, vrednost C_{max} tenofovirja pa za 16 % oziroma 13,5 %, pri čemer se izpostavljenost emtricitabinu ni spremenila.

Zdravilo Atripla je priporočljivo jemati na prazen želodec, saj lahko hrana poveča izpostavljenost efavirencu, kar lahko poveča pogostnost neželenih učinkov (glejte poglavji 4.4 in 4.8). Po zaužitju zdravila Atripla na prazen želodec je pričakovana izpostavljenost (AUC) tenofovirju približno za 30 % manjša kot pri uporabi samega dizoprosiltenofovirata s hrano (glejte poglavje 5.1).

Porazdelitev

Efavirenz se močno (> 99 %) veže na človeške plazemske beljakovine, predvsem na albumin.

In vitro je bila vezava emtricitabina na človeške plazemske beljakovine < 4 % in neodvisna od koncentracije v razponu med 0,02 in 200 $\mu\text{g/ml}$. Po intravenskem odmerku je volumen porazdelitve emtricitabina znašal približno 100 ml/kg. Po peroralni uporabi se emtricitabin porazdeli po vsem telesu. Povprečje razmerja koncentracij v plazmi in krvi je bilo približno 1,0, razmerje koncentracije v spermi in plazmi pa približno 4,0.

V območju koncentracij tenofovirja od 0,01 do 25 $\mu\text{g/ml}$ je vezava tenofovirja na človeške beljakovine v plazmi *in vitro* < 0,7 %, na serumske beljakovine pa 7,2 %. Po intravenskem odmerku je volumen porazdelitve tenofovirja znašal približno 800 ml/kg. Po peroralni uporabi se tenofovir porazdeli po vsem telesu.

Biotransformacija

Študije pri ljudeh in študije *in vitro* z uporabo človeških jetrnih mikrosomov so pokazale, da se efavirenz presnavlja predvsem s sistemom CYP, in sicer v hidroksilirane presnovke, z nadaljnjo glukuronidacijo teh hidroksiliranih presnovkov. Ti presnovki so večinoma neaktivni proti virusu HIV-1. Raziskave *in vitro* kažejo, da sta CYP3A4 in CYP2B6 glavna izocima, odgovorna za presnovo efavirenza, ter da zavirata izocime CYP 2C9, 2C19 in 3A4. V raziskavah *in vitro* efavirenz ni zaviral izocima CYP2E1, izocima CYP2D6 in CYP1A2 pa je zaviral šele pri koncentracijah, ki so bile precej večje od tistih, ki jih dosežemo pri klinični uporabi zdravila.

Plazemska izpostavljenost efavirencu je lahko povečana pri bolnikih s homozigotno genetsko različico G516T izocima CYP2B6. Klinični pomen te povezave ni znan, vendar pa možnost za povečanje pogostnosti in resnosti z efavirencem povezanih neželenih učinkov ne more biti izključena.

Pokazalo se je, da efavirenz inducira encima CYP3A4 in CYP2B6, s čimer povzroči indukcijo svoje lastne presnove, kar je lahko klinično pomembno za nekatere bolnike. Pri neokuženih prostovoljcih so 10-dnevni večkratni odmerki 200–400 mg dnevno povzročili manjšo akumulacijo zdravila od pričakovane (22–42 % manjšo) in krajši končni razpolovni čas 40–55 ur (razpolovni čas enkratnega odmerka je 52–76 ur). Izkazalo se je, da efavirenz spodbuja tudi UGT1A1. Izpostavljenost raltegravirju (substratu UGT1A1) se v prisotnosti efavirenza zmanjša (glejte poglavje 4.5, Tabela 1). Čeprav podatki *in vitro* nakazujejo, da efavirenz zavira CYP2C9 in CYP2C19, obstajajo protislovna poročila o povečanju in zmanjšanju izpostavljenosti substratom teh encimov ob sočasni uporabi z efavirenzom *in vivo*. Neto učinek sočasne uporabe ni razjasnjen.

Presnova emtricitabina poteka v manjšem obsegu. Biotransformacija emtricitabina vključuje oksidacijo tiolne skupine, pri čemer nastanejo diastereomeri 3'-sulfoksida (približno 9 % odmerka) in konjugacijo z glukuronsko kislino, pri čemer nastane 2'-O-glukuronid (približno 4 % odmerka). Študije *in vitro* so pokazale, da dizoproksiltenofoviratin tenofovir nista substrata za encime CYP. Niti emtricitabin niti tenofovir *in vitro* nista zavirala presnavljanja zdravil, ki se biotransformirajo s katero koli od pomembnejših glavnih izooblik humanega CYP. Emtricitabin prav tako ni zaviral uridin-5'-difosfoglukuronil-transferaze, encima, ki je odgovoren za glukuronidacijo.

Izločanje

Efavirenz ima relativno dolg končni razpolovni čas, vsaj 52 ur po enkratnem odmerku (glejte tudi podatke iz bioekvivalenčne študije, opisane zgoraj) in 40 do 55 ur po večkratnih odmerkih. Približno 14–34 % radioaktivno označenega odmerka efavirenza se je izločilo z urinom, manj kot 1 % odmerka pa se je z urinom izločilo v obliki nespremenjenega efavirenza.

Po peroralni uporabi je razpolovni čas izločanja emtricitabina približno 10 ur. Emtricitabin se primarno izloča skozi ledvica – celoten odmerek se izloči z urinom (približno 86 %) in blatom (približno 14 %). 13 % odmerka emtricitabina so odkrili v urinu v obliki treh presnovkov. Sistemski očistek emtricitabina je v povprečju 307 ml/min.

Po peroralni uporabi je razpolovni čas izločanja tenofovirja približno 12 do 18 ur. Tenofovir se primarno izloča skozi ledvice tako z glomerularno filtracijo kot z aktivnim tubularnim transportnim sistemom, pri čemer se po intravenskem vnosu približno 70–80 % odmerka izloči nespremenjenega z urinom. Povprečni navidezni očistek tenofovirja je znašal približno 307 ml/min. Ocenili so, da znaša ledvični očistek približno 210 ml/min, kar presega stopnjo glomerularne filtracije. To nakazuje, da ima aktivna tubularna sekrecija pomembno vlogo pri izločanju tenofovirja.

Farmakokinetika pri posebnih populacijah

Starost

Farmakokinetične študije z efavirenzom, emtricitabinom ali tenofovirjem niso bile izvedene pri starejših bolnikih (nad 65 let starosti).

Spol

Farmakokinetične lastnosti emtricitabina in tenofovirja so podobne pri bolnikih moškega in ženskega spola. Pomanjkljivi podatki kažejo višjo izpostavljenost efavirenzu, a ne kaže, da bi le-ti zdravilo prenašali slabše.

Etnična pripadnost

Pomanjkljivi podatki kažejo, da je lahko pri bolnikih ženskega spola in pri bolnikih iz Azije ali s Pacifiških otokov izpostavljenost efavirenzu večja, a ne kaže, da bi le-ti zdravilo prenašali slabše.

Pediatrična populacija

Farmakokinetičnih študij z zdravilom Atripla pri dojenčkih in otrocih, starih manj kot 18 let, niso opravili (glejte poglavje 4.2).

Ledvična okvara

Farmakokinetike efavirenza, emtricitabina in dizoproksiltenofovirata po sočasnem jemanju posameznih farmacevtskih oblik ali v obliki zdravila Atripla niso raziskovali pri bolnikih, okuženih z virusom HIV, ki imajo ledvično okvaro.

Farmakokinetične parametre so določili po uporabi enkratnih odmerkov 200 mg emtricitabina ali 245 mg dizoproksiltenofovirijevega pri bolnikih, ki niso bili okuženi s HIV, z različnimi stopnjami ledvične okvare. Stopnja ledvične okvare je bila opredeljena glede na začetno vrednost kreatininskega očistka (Cl_{Cr}) (normalno delovanje ledvic je pri kreatininskem očistku $Cl_{Cr} > 80$ ml/min, blaga okvara pri $Cl_{Cr} = 50-79$ ml/min, zmerna okvara pri $Cl_{Cr} = 30-49$ ml/min, huda okvara pa pri $Cl_{Cr} = 10-29$ ml/min).

Srednja vrednost (% CV) izpostavljenosti emtricitabinu se je zvišala od 12 $\mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (25 %) pri bolnikih z normalnim delovanjem ledvic na 20 $\mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (6 %) pri bolnikih z blago ledvično okvaro, na 25 $\mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (23 %) pri bolnikih z zmerno ledvično okvaro ter na 34 $\mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (6 %) pri bolnikih s hudo ledvično okvaro.

Srednja vrednost (% CV) izpostavljenosti tenofovirju se je zvišala od 2,185 $\mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (12 %) pri bolnikih z normalnim delovanjem ledvic na 3,064 $\mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (30 %) pri bolnikih z blago ledvično okvaro, na 6,009 $\mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (42 %) pri bolnikih z zmerno ledvično okvaro ter na 15,985 $\mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (45 %) pri bolnikih s hudo ledvično okvaro.

Pri bolnikih s končno fazo ledvične bolezni (end-stage renal disease, ESRD), pri katerih je potrebna hemodializa, se je izpostavljenost zdravilu med dializami močno povečala v obdobju 72 ur na 53 $\mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (19 %) emtricitabina, v obdobju 48 ur pa na 42,857 $\mu\text{g}\cdot\text{h/ml}$ (29 %) tenofovirja.

Farmakokinetike efavirenza pri bolnikih z ledvično okvaro niso raziskovali. Vendar pa se manj kot 1 % odmerka efavirenza izloči nespremenjenega v urinu, zato je verjetno vpliv ledvične okvare na izpostavljenost efavirencu minimalen.

Uporaba zdravila Atripla pri bolnikih z zmerno ali hudo ledvično insuficienco (kreatininski očistek < 50 ml/min) ni priporočljiva. Pri bolnikih z zmerno ali hudo ledvično insuficienco je potrebna prilagoditev intervala odmerjanja emtricitabina in dizoproksiltenofovirata, ki je ni mogoče doseči s kombinirano tableto (glejte poglavji 4.2 in 4.4).

Jetrna okvara

Farmakokinetike zdravila Atripla pri bolnikih, okuženih z virusom HIV, ki imajo jetrno okvaro, niso raziskovali. Pri bolnikih s blago jetrno okvaro je treba zdravilo Atripla uporabljati previdno (glejte poglavji 4.3 in 4.4).

Zdravilo Atripla se ne sme uporabljati pri bolnikih s hudo jetrno okvaro (glejte poglavje 4.3) in se ne priporoča za bolnike z zmerno jetrno okvaro. V študiji efavirenza z enojnim odmerkom se je razpolovni čas pri edinem bolniku s hudo jetrno okvaro (razreda C po Child-Pugh-Turcotteovi lestvici), ki je sodeloval v študiji, podvojil, kar kaže na možnost veliko večje stopnje akumulacije.

Študija efavirenza z več odmerki ni pokazala značilnega učinka na farmakokinetiko efavirenza pri bolnikih z blago jetrno okvaro (razreda A po Child-Pugh-Turcotteovi lestvici) v primerjavi s kontrolnimi skupinami. Ni bilo dovolj podatkov, da bi ugotovili, ali zmerna ali huda jetrna okvara (razreda B ali C po Child-Pugh-Turcotteovi lestvici) vpliva na farmakokinetiko efavirenza.

Farmakokinetike emtricitabina niso raziskovali pri bolnikih z različnimi stopnjami jetrne insuficience, ki niso okuženi z virusom HBV. Na splošno je bila farmakokinetika emtricitabina pri bolnikih, okuženih z virusom HBV, podobna tisti pri zdravih osebah in bolnikih, okuženih z virusom HIV.

Bolnikom brez okužbe z virusom HIV z različnimi stopnjami jetrne okvare po klasifikaciji CPT so dali 245-miligramski odmerek dizoproksiltenofovirata. Farmakokinetika tenofovirja se pri osebah z jetrno okvaro ni bistveno spremenila, kar nakazuje, da pri teh osebah ni treba prilagoditi odmerjanja dizoproksiltenofovirata.

5.3 Predklinični podatki o varnosti

Efavirenz: Predklinične študije farmakološke varnosti efavirenza ne kažejo posebnega tveganja za človeka. V študijah toksičnosti pri ponavljajočih se odmerkih so pri opicah *Cynomolgus*, ki so jim ≥ 1 leto dajali efavirenz v odmerkih, s katerimi so dosegli približno 2-krat večjo povprečno vrednost AUC kakor pri ljudeh, ki so prejeli priporočeni odmerek, opazili biliarno hiperplazijo. Biliarna hiperplazija je po prekinitvi odmerjanja minila. Pri podganah so opazili biliarno fibrozo. Pri nekaterih opicah, ki so prejemale efavirenz ≥ 1 leto, so opazili prehodne konvulzije pri uporabi odmerkov, s katerimi so dosegli od 4- do 13-krat večje vrednosti AUC kot pri ljudeh, ki so prejeli priporočene odmerke.

Na osnovi običajnih študij genotoksičnosti zdravilo efavirenz ni bilo mutageno ali klastogeno. Študije kancerogenosti so pokazale povečano incidenco jetrnih in pljučnih tumorjev pri mišjih samicah, ne pa tudi pri samcih. Mehanizem nastanka tumorjev in morebitni pomen za človeka nista znana. Študije kancerogenosti pri mišjih samcih, podganjih samcih in samicah so bile negativne.

Študije vpliva na sposobnost razmnoževanja so pokazale povečano resorpcijo zarodkov v podganah. Pri fetusih podgan in kuncev, ki so prejeli efavirenz, niso opazili malformacij. Malformacije pa so opazili pri 3 od 20 opičjih zarodkov/novorojencev vrste *cynomolgus*, ki so prejeli odmerke, s katerimi so dosegli plazemske koncentracije efavirenza, podobne tistim pri ljudeh. Pri enem zarodku so opazili anencefalijo in unilateralno anoftalmijo s sekundarno povečano jezikom, pri drugem mikrooftalmijo, pri tretjem pa razcepljeno nebo.

Emtricitabin: Predklinični podatki o emtricitabinu na osnovi običajnih študij farmakološke varnosti, toksičnosti pri ponavljajočih se odmerkih, genotoksičnosti, kancerogenega potenciala in toksičnosti na sposobnost razmnoževanja in razvoja ne kažejo posebnega tveganja za človeka.

Dizoproksiltenofovir: Predklinične študije farmakološke varnosti dizoproksiltenofovirata ne kažejo posebnega tveganja za človeka. Rezultati študij toksičnosti pri ponavljajočih se odmerkih pri podganah, psih in opicah pri stopnjah izpostavljenosti, ki so večje ali enake kliničnim stopnjam izpostavljenosti so kot pomembne za klinično uporabo, izpostavile toksičnost za ledvice in kosti ter zmanjšanje koncentracije serumskega fosfata. Kostna toksičnost je bila diagnosticirana kot osteomalacija (pri opicah) in zmanjšana mineralna gostota kosti (MGK) (pri podganah in psih). Kostna toksičnost pri mladih odraslih podganah in psih se je pojavila pri izpostavljenostih, ki so bile ≥ 5 -krat večje od izpostavljenosti pri predkliničnih ali odraslih bolnikih, kostna toksičnost pa se je pojavila pri mladih okuženih opicah pri zelo visokih izpostavljenostih po subkutanem odmerjanju (≥ 40 -kratna izpostavitve pri bolnikih). Ugotovitve pri študijah na podganah in opicah kažejo, da je prišlo do učinkovine povezanega zmanjšanja črevesne absorpcije fosfata s potencialnim sekundarnim zmanjšanjem MGK.

Študije genotoksičnosti so pokazale pozitivne rezultate pri testu mišjega limfoma *in vitro*, dvoumne rezultate pri enem od sevov, ki so ga uporabili pri Amesovem testu, in rahlo pozitivne rezultate pri testu UDS pri primarnih podganjih hepatocitih. Pri testu mikro jeder mišjega kostnega mozga *in vivo* pa je bil rezultat negativen.

Študije peroralne kancerogenosti pri podganah in miših so pokazale samo nizko pojavnost tumorjev dvanaajsternika pri izjemno visokih odmerkih pri miših. Ti tumorji verjetno niso pomembni za človeka.

Študije vpliva na sposobnost razmnoževanja pri podganah in kuncih niso pokazale učinka na parametre parjenja, plodnosti, nosečnost ali zarodka. Vendar pa je dizoproksiltenofovir zmanjšal indeks preživetja in telesno maso mladičev v peri- in postnatalnih študijah toksičnosti pri odmerkih, ki so bili toksični za mater.

Kombinacija emtricitabina in dizoproksiltenofovirata: Študije genotoksičnosti in toksičnosti pri ponavljajočih se odmerkih, ki so trajale en mesec ali manj pri kombinaciji teh dveh učinkovin, niso pokazale poslabšanja toksikoloških učinkov v primerjavi s študijami posameznih učinkovin.

6. FARMACEVTSKI PODATKI

6.1 Seznam pomožnih snovi

Jedro tablete

premreženi natrijev karmelozat
hiproloza
magnezijev stearat (E572)
mikrokristalna celuloza (E460)
natrijev lavrilsulfat

Filmska obloga

črni železov oksid
rdeči železov oksid
makrogol 3350
polivinilalkohol
smukec
titanov dioksid (E171)

6.2 Inkompatibilnosti

Navedba smiselno ni potrebna.

6.3 Rok uporabnosti

4 leta

6.4 Posebna navodila za shranjevanje

Shranjujte v originalni ovojnini za zagotovitev zaščite pred vlago. Steklenico shranjujte tesno zaprto.

6.5 Vrsta in vsebina vsebnika

Steklenica iz polietilena velike gostote (HDPE) s polipropilensko za otroke varno zaporko, ki vsebuje 30 filmsko obloženih tablet in sesilo iz silikagela.

Na voljo so naslednje velikosti pakiranj: škatla, ki vsebuje po 1 plastični vsebnik s 30 filmsko obloženimi tabletami ali z 90 filmsko obloženimi tabletami (3 vsebniki po 30 tablet).

Na trgu ni vseh navedenih pakiranj.

6.6 Posebni varnostni ukrepi za odstranjevanje

Neuporabljen zdravilo ali odpadni material zavrzite v skladu z lokalnimi predpisi.

7. IMETNIK DOVOLJENJA ZA PROMET Z ZDRAVILOM

Gilead Sciences Ireland UC
Carrigtohill
County Cork, T45 DP77
Irska

8. ŠTEVILKA (ŠTEVILKE) DOVOLJENJA (DOVOLJENJ) ZA PROMET Z ZDRAVILOM

EU/1/07/430/001

EU/1/07/430/002

9. DATUM PRVE PRIDOBITVE/PODALJŠANJA DOVOLJENJA ZA PROMET Z ZDRAVILOM

Datum prve odobritve: 13. december 2007

Datum zadnjega podaljšanja: 17. september 2012

10. DATUM ZADNJE REVIZIJE BESEDILA

Podrobne informacije o zdravilu so objavljene na spletni strani Evropske agencije za zdravila
<http://www.ema.europa.eu>.

Zdravilo nima več dovoljenja za promet

PRILOGA II

- A. PROIZVAJALEC (PROIZVAJALCI), ODGOVOREN (ODGOVORNI) ZA SPROŠČANJE SERIJ**
- B. POGOJI ALI OMEJITVE SLEDNE OSKRBE IN UPORABE**
- C. DRUGI POGOJI IN ZAHTJEVE DOVOLJENJA ZA PROMET Z ZDRAVILOM**
- D. POGOJI ALI OMEJITVE V ZVEZI Z VARNO IN UČINKOVITO UPORABO ZDRAVILA**

A. PROIZVAJALEC (PROIZVAJALCI), ODGOVOREN (ODGOVORNI) ZA SPROŠČANJE SERIJ

Ime in naslov izdelovalca (izdelovalcev), odgovornega (odgovornih) za sproščanje serij

Gilead Sciences Ireland UC
IDA Business & Technology Park
Carrigtohill
County Cork
Irska

B. POGOJI ALI OMEJITVE GLEDE OSKRBE IN UPORABE

Predpisovanje in izdaja zdravila je le s posebnim režimom (glejte Prilogo I: Povzetek glavnih značilnosti zdravila, poglavje 4.2).

C. DRUGI POGOJI IN ZAHTEVE DOVOLJENJA ZA PROMET Z ZDRAVILOM

- Redno posodobljena poročila o varnosti zdravila (PSUR)**

Zahteve glede predložitve PSUR za to zdravilo so določene v seznamu referenčnih datumov Unije (seznamu EURD), opredeljenem v členu 107c(7) Direktive 2001/83/ES, in vseh kasnejših posodobitvah, objavljenih na evropskem spletnem portalu o zdravilih.

D. POGOJI ALI OMEJITVE V ZVEZI Z VARNOSTNO IN UČINKOVITO UPORABO ZDRAVILA

- Načrt za obvladovanje tveganja (RMP)**

Imetnik dovoljenja za promet z zdravilom bo izvedel zahtevane farmakovigilančne aktivnosti in ukrepe, podrobno opisane v sprejetem RMP, predloženem v modulu 1.8.2 dovoljenja za promet z zdravilom, in vseh nadaljnjih sprejetih posodobitvah RMP.

Posodobljen RMP je treba predložiti:

- na zahtevo Evropske agencije za zdravila;
- ob vsakršni spremembi sistema za obvladovanje tveganj, zlasti kadar je tovrstna sprememba posledica prejema novih informacij, ki lahko privedejo do znatne spremembe razmerja med koristmi in tveganji, ali kadar je ta sprememba posledica tega, da je bil dosežen pomemben mejnik (farmakovigilančni ali povezan z zmanjševanjem tveganja).

Zdravilo nima več dovoljenja za promet

PRILOGA III
OZNAČEVANJE IN NAVODILO ZA UPORABO

Zdravilo nima več dovoljenja za promet

A. OZNAČEVANJE

PODATKI NA ZUNANJI OVOJNINI IN PRIMARNI OVOJNINI

OZNAKE NA PLASTIČNEM VSEBNIKU IN ŠKATLI

1. IME ZDRAVILA

Atripla 600 mg/200 mg/245 mg filmsko obložene tablete
efavirenz/emtricitabin/dizoprosiltenofovirat

2. NAVEDBA ENE ALI VEČ UČINKOVIN

Ena filmsko obložena tableta vsebuje 600 mg efavirenza, 200 mg emtricitabina in 245 mg dizoprosiltenofovirata (v obliki fumarata).

3. SEZNAM POMOŽNIH SNOVI

4. FARMACEVTSKA OBLIKA IN VSEBINA

30 filmsko obloženih tablet.
90 (3 vsebniki po 30) filmsko obloženih tablet.

5. POSTOPEK IN POT(I) UPORABE ZDRAVILA

Pred uporabo preberite priloženo navodilo.

Peroralna uporaba.

**6. POSEBNO OPOZORILO O SHRANJEVANJU ZDRAVILA ZUNAJ DOSEGA IN
POGLEDA OTROK**

Zdravilo shranjujte nedosegljivo otrokom!

7. DREGA POSEBNA OPOZORILA, ČE SO POTREBNA

8. DATUM IZTEKA ROKA UPORABNOSTI ZDRAVILA

Exp.

9. POSEBNA NAVODILA ZA SHRANJEVANJE

Shranjujte v originalni ovojnini za zagotovitev zaščite pred vlago. Plastični vsebnik shranjujte tesno zaprt.

10. POSEBNI VARNOSTNI UKREPI ZA ODSTRANJEVANJE NEUPORABLJENIH ZDRAVIL ALI IZ NJIH NASTALIH ODPADNIH SNOVI, KADAR SO POTREBNI

11. IME IN NASLOV IMETNIKA DOVOLJENJA ZA PROMET Z ZDRAVILOM

Gilead Sciences Ireland UC
Carrigtohill
County Cork, T45 DP77
Irska

12. ŠTEVILKA(E) DOVOLJENJA (DOVOLJENJ) ZA PROMET

EU/1/07/430/001 30 filmsko obloženih tablet
EU/1/07/430/002 90 (3 vsebniki po 30) filmsko obloženih tablet

13. ŠTEVILKA SERIJE

Lot

14. NAČIN IZDAJANJA ZDRAVILA

15. NAVODILA ZA UPORABO

16. PODATKI V BRAILLOVI PISAVI

Atripila [samo zunanja ovojnina]

17. EDINSTVENA OZNAKA – DVODIMENZIONALNA ČRTNA KODA

Vsebuje dvodimenzionalno črtno kodo z edinstveno oznako. [samo zunanja ovojnina]

18. EDINSTVENA OZNAKA – V BERLJIVI OBLIKI

PC {številka}
SN {številka}
Nf {številka}

[samo zunanja ovojnina]

Zdravilo nima več dovoljenja za promet

B. NAVODILO ZA UPORABO

Navodilo za uporabo

Atripla 600 mg/200 mg/245 mg filmsko obložene tablete efavirenz/emtricitabin/dizoproksiltenofovirat

Pred začetkom jemanja natančno preberite navodilo, ker vsebuje za vas pomembne podatke!

- Navodilo shranite. Morda ga boste želeli ponovno prebrati.
- Če imate dodatna vprašanja, se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom.
- Zdravilo je bilo predpisano vam osebno in ga ne smete dajati drugim. Njim bi lahko celo škodovalo, čeprav imajo znake bolezni, podobne vašim.
- Če opazite kateri koli neželeni učinek, se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom. Posvetujte se tudi, če opazite katere koli neželene učinke, ki niso navedeni v tem navodilu. Glejte poglavje 4.

Kaj vsebuje navodilo:

1. Kaj je zdravilo Atripla in za kaj ga uporabljamo
2. Kaj morate vedeti, preden boste vzeli zdravilo Atripla
3. Kako jemati zdravilo Atripla
4. Možni neželeni učinki
5. Shranjevanje zdravila Atripla
6. Vsebina pakiranja in dodatne informacije

1. Kaj je zdravilo Atripla in za kaj ga uporabljamo

Zdravilo Atripla vsebuje tri učinkovine, ki se uporabljajo za zdravljenje okužbe z virusom humane imunske pomanjkljivosti (HIV):

- efavirenz je nenukleozidni zaviralec reverzne transkriptaze (non-nucleoside reverse transcriptase inhibitor – NNRTI),
- emtricitabin je nukleozidni zaviralec reverzne transkriptaze (nucleoside reverse transcriptase inhibitor – NRTI),
- tenofovir je nukleotidni zaviralec reverzne transkriptaze (nucleotide reverse transcriptase inhibitor – NtRTI).

Vsaka od teh učinkovin, znanih kot protiretrovirusna zdravila, zavira encim (reverzno transkriptazo), ki je nujen za razmnoževanje virusa.

Zdravilo Atripla je namenjeno zdravljenju okužbe z virusom humane imunske pomanjkljivosti (HIV) pri odraslih bolnikih, starih 18 let ali več, ki so bili predhodno zdravljeni z drugimi protiretrovirusnimi zdravili in pri katerih je okužba z virusom HIV-1 nadzorovana vsaj tri mesece. Pri bolnikih predhodno zdravljenje ni smelo biti neuspešno.

2. Kaj morate vedeti, preden boste vzeli zdravilo Atripla

Ne jemljite zdravila Atripla

- če ste **alergični** na efavirenz, emtricitabin, tenofovir, dizoproksiltenofovirat ali katero koli sestavino tega zdravila (navedeno v poglavju 6).
- če imate **hudo jetrno bolezen**.
- če imate bolezen srca, kot je nenormalen električni signal, kar se imenuje podaljšanje intervala QT, zaradi česar imate večje tveganje za hude težave s srčnim ritmom (torsade de pointes).

- če je kateri koli član vaše družine (starši, stari starši, bratje ali sestre) nenadoma umrl zaradi težav s srcem ali je bil rojen s težavami srca.
- če vam je zdravnik povedal, da imate v krvi visok ali nizek nivo elektrolitov, kot sta kalij ali magnezij.
- če **trenutno jemljete** katero koli od naslednjih zdravil (glejte tudi "Druga zdravila in zdravilo Atripla"
 - **astemizol ali terfenadin** (uporabljata se za zdravljenje senenega nahoda in drugih alergij),
 - **bepiridil** (uporablja se za zdravljenje bolezni srca),
 - **cisaprid** (uporablja se za zdravljenje zgage),
 - **elbasvir/grazoprevir** (uporablja se za zdravljenje hepatitisa C)
 - **alkaloidi rženih rožičkov** (na primer ergotamin, dihidroergotamin, ergonovin in metilergonovin) (uporabljajo se za zdravljenje migren in glavobolov v rafalih),
 - **midazolam ali triazolam** (uporabljata se za lažje spanje),
 - **pimozid, imipramin, amitriptilin ali klomipramin** (uporablja se za zdravljenje nekaterih duševnih bolezni),
 - **šentjanževka** (*Hypericum perforatum*) (pripravek rastlinskega izvora, ki se uporablja za zdravljenje depresije in tesnobe),
 - **vorikonazol** (uporablja se za zdravljenje glivičnih okužb),
 - **flekainid, metoprolol** (uporabljata se za zdravljenje nerednega srčnega utripa),
 - **določene antibiotike** (makrolidi, fluorokinoloni, imidazoli),
 - **triazolske antimikotike,**
 - **določene antimalarike,**
 - **metadon** (uporablja se za zdravljenje odvisnosti od opiatov).

→ Če jemljete katero koli od teh zdravil, takoj obvestite zdravnika. Jemanje teh zdravil skupaj z zdravilom Atripla lahko povzroči resne ali smrtne neželene učinke ali pa prepreči pravilno delovanje teh zdravil.

Opozorila in previdnostni ukrepi

Pred začetkom jemanja zdravila Atripla se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom.

- Med jemanjem tega zdravila **lahko še vedno prenesete okužbo s HIV na druge**, čeprav učinkovito protiretrovirusno zdravljenje to tveganje zmanjša. Posvetujte se z zdravnikom o previdnostnih ukrepih, potrebnih za preprečitev okužbe drugih ljudi. To zdravilo ne pozdravi okužbe z virusom HIV. Med jemanjem zdravila Atripla se še vedno lahko pojavijo okužbe ali druge bolezni, povezane z okužbo s HIV.
- Med jemanjem zdravila Atripla morate biti pod nadzorom zdravnika.
- **Poveste zdravniku:**
 - če jemljete druga zdravila, ki vsebujejo efavirenz, emtricitabin, dizoproksiltenofovirat, alafenamidtenofovirat, lamivudin ali adefovirdipivoksilat. Zdravila Atripla ne smete jemati sočasno z nobenim od teh zdravil.
 - če imate ali ste imeli bolezen ledvic ali če so testi pokazali, da imate bolezen ledvic. Uporabe zdravila Atripla ne priporočamo, če imate zmerno do hudo bolezen ledvic.

Zdravilo Atripla lahko vpliva na ledvice. Pred začetkom zdravljenja vam lahko zdravnik predpiše krvne preiskave za oceno delovanja ledvic. Zdravnik lahko krvne preiskave za nadzorovanje delovanja ledvic naroči tudi med potekom zdravljenja.

Zdravilo Atripla se po navadi ne jemlje skupaj z drugimi zdravili, ki lahko škodijo ledvicam (glejte *Druga zdravila in zdravilo Atripla*). Če se sočasnemu jemanju ni mogoče izogniti, bo vaš zdravnik enkrat tedensko preverjal delovanje ledvic.

- če imate bolezen srca, kot je nenormalen električni signal, kar se imenuje podaljšanje intervala QT.
- če ste kdaj imeli duševne bolezni, vključno z depresijo ali zlorabo alkohola in drugih substanc. Takoj povejte zdravniku, če ste depresivni, imate samomorilne misli ali imate nenavadne misli (glejte poglavje 4, *Možni neželeni učinki*).
- če ste v preteklosti imeli konvulzije (epileptične napade) ali če vas zdravijo z zdravili proti epilepsiji, kot so karbamazepin, fenobarbital in fenitoin. Če jemljete katero koli od teh zdravil, bo zdravnik morda moral preveriti raven zdravila proti epilepsiji v krvi, da se prepriča, da se med jemanjem zdravila Atripla ni spremenila. Zdravnik vam bo morda predpisal drugo zdravilo proti epilepsiji.
- če ste v preteklosti imeli bolezen jeter, vključno s kroničnim aktivnim hepatitisom. Pri bolnikih z boleznijo jeter, vključno s kroničnim hepatitisom B ali C, ki prejemajo kombinacijo protiretrovirusnih zdravil, je tveganje za hude in morda smrtno nevarne bolezni jeter večje. Zdravnik bo morda opravil krvne preiskave, da preveri, kako delujejo vaša jetra in ali naj zamenja zdravilo, s katerim vas zdravijo. Če imate hudo bolezen jeter, ne jemljite zdravila Atripla (glejte nazaj v poglavju 2, *Ne jemljite zdravila Atripla*).

Če imate okužbo z virusom hepatitisa B, bo vaš zdravnik skrbno pretehtal, kateri je najboljši režim zdravljenja za vas. Dizoproksitenovir in emtricitabin, dve učinkovini v zdravilu Atripla, kažeta določeno aktivnost proti virusu hepatitisa B, čeprav emtricitabin ni odobren za zdravljenje okužbe z virusom hepatitisa B. Simptomi hepatitisa B po prenehanju jemanja zdravila Atripla se lahko poslabšajo. Zato bo zdravnik morda v rednih presledkih opravil krvne preiskave, da preveri, kako dobro delujejo vaša jetra (glejte poglavje 3, *Če ste prenehali jemati zdravilo Atripla*).
- Neodvisno od tega, ali imate hudo bolezen v anamnezi, bo vaš zdravnik razmislil o rednih krvnih preiskavah, da preveri, kako delujejo vaša jetra.
- če ste starejši od 65 let. Raziskav niso opravili pri zadostnem številu oseb, starejših od 65 let. Če ste starejši od 65 let in vam zdravnik predpiše zdravilo Atripla, vas bo med zdravljenjem pozorno spremljal.
- Ko začnete jemati zdravilo Atripla, bodite pozorni na:
 - znake omotice, težave pri spanju, zaspanost, težave s koncentracijo ali nenormalne sanje. Ti neželeni učinki se lahko pojavijo v prvem dnevu ali prvih dveh dneh zdravljenja in navadno izginejo po prvih dveh do štirih tednih.
 - kakršne koli znake kožnega izpuščaja. Zdravilo Atripla lahko povzroči izpuščaje. Če opazite kakršne koli znake hudega izpuščaja, ki ga spremljajo mehurji ali zvišana telesna temperatura, prenehajte jemati zdravilo Atripla in se takoj posvetujte z zdravnikom. Če ste med jemanjem drugega nenukleozidnega zaviralca reverzne transkriptaze (NNRTI) imeli izpuščaj, je morda tveganje za nastanek izpuščaja med jemanjem zdravila Atripla pri vas večje.
 - kakršne koli znake vnetja ali okužbe. Pri nekaterih bolnikih z napredovalo okužbo z virusom HIV (AIDS), ki so v preteklosti imeli oportunistične okužbe, se lahko znaki in simptomi vnetja predhodnih okužb pojavijo kmalu po začetku zdravljenja okužbe z virusom HIV. Ti simptomi so verjetno posledica izboljšanja imunskega odziva, ki telesu

omogoča boj proti okužbam, ki so morda obstajale brez očitnih simptomov. Če opazite kakršne koli simptome okužbe, takoj obvestite zdravnika.

Poleg oportunističnih okužb se lahko po začetku jemanja zdravil za zdravljenje okužbe s HIV pojavijo tudi avtoimunske bolezni (stanja, do katerih pride, ko imunski sistem napade zdravo telesno tkivo). Avtoimunske bolezni se lahko pojavijo več mesecev po začetku zdravljenja. Če opazite kakršne koli simptome okužbe ali druge simptome, na primer mišično oslabelost, oslabelost, ki se najprej pojavi v dlaneh in stopalih in nato širi proti trupu, palpitacije, tremor ali hiperaktivnost, zaradi potrebnega zdravljenja nemudoma obvestite zdravnika.

- **težave s kostmi.** Pri nekaterih bolnikih, ki jemljejo kombinirano protiretrovirusno zdravljenje, se lahko pojavi bolezen kosti, imenovana osteonekroza (smrt kostnega tkiva zaradi slabše prekrvavitve v kosteh). Nekateri izmed mnogih dejavnikov tveganja za nastanek te bolezni so lahko med drugim trajanje kombiniranega protiretrovirusnega zdravljenja, uporaba kortikosteroidov, uživanje alkohola, huda imunska supresija in višji indeks telesne mase. Znaki osteonekroze so otrdelost sklepov, bolečine v sklepih (zlasti v kolku, kolenu in rami) in težave pri gibanju. Če opazite katerega koli od teh simptomov, obvestite zdravnika.

Težave s kostmi (ki se kažejo kot vztrajna kostna bolečina ali njevo poslabšanje ter včasih zlomi) se lahko pojavijo zaradi poškodbe tubularnih celic ledvic (glejte poglavje 4, *Možni neželeni učinki*). Zdravnika obvestite, če imate kostne bolečine ali zlome.

Dizoprosiltenofovirat (učinkovina zdravila Atripla) lahko povzroči tudi izgubo kostne mase. Na splošno so učinki dizoprosiltenofovirata na dolgoročno zdravje kosti in tveganje za zlome pri odraslih bolnikih negotovi. Zdravnika obvestite, če imate osteoporozo. Pri bolnikih z osteoporozo je tveganje za zlome večje.

Otroci in mladostniki

- **Zdravila Atripla ne dajajte otrokom in mladostnikom**, mlajšim od 18 let. Uporabe zdravila Atripla pri otrocih in mladostnikih niso preučevali.

Druga zdravila in zdravilo Atripla

Zdravila Atripla ne smete jemati skupaj z določenimi drugimi zdravili. Ta zdravila so navedena v razdelku *Ne jemljite zdravila Atripla*, na začetku drugega poglavja. Med temi zdravili so nekatera pogosto uporabljana zdravila in nekateri zeliščni pripravki (vključno s šentjanževko), ki lahko povzročijo resne interakcije.

Obvestite zdravnika ali farmacevta, če jemljete, ste pred kratkim jemali ali pa boste morda začeli jemati katero koli drugo zdravilo.

Zdravila Atripla prav tako ne smete jemati s katerim koli drugim zdravilom, ki vsebuje efavirenz (ričzen, če vam je to predpisal zdravnik), emtricitabin, dizoprosiltenofovirat, alafenamidtenofovirat, lamivudin ali adefovirdipivoksilat.

Povejte zdravniku, če jemljete druga zdravila, ki lahko škodijo ledvicam. Med njimi so:

- aminoglikozidi, vankomicin (zdravila proti bakterijskim okužbam),
- foskarnet, ganciklovir, cidofovir (zdravila proti virusnim okužbam),
- amfotericin B, pentamidin (zdravila proti glivičnim okužbam),
- interleukin-2 (za zdravljenje raka).
- nesteroidna protivnetna zdravila (NSAID, za lajšanje bolečin v kosteh ali mišicah)

Zdravilo Atripla lahko medsebojno deluje z drugimi zdravili, vključno s pripravki rastlinskega izvora, kot so izvlečki ginka (*Ginkgo biloba*), kar lahko vpliva na količino zdravila Atripla ali drugih zdravil v

krvi. Zdravilu se lahko spremeni delovanje ali pa se okrepijo neželeni učinki. V nekaterih primerih bo zdravnik morda moral prilagoditi odmere zdravila ali preveriti njegovo raven v krvi. **Pomembno je, da zdravniku ali farmacevtu poveste, če jemljete katero koli izmed naslednjih zdravil:**

- **Zdravila, ki vsebujejo didanozin (za zdravljenje okužbe z virusom HIV):** Jemanje zdravila Atripla skupaj z drugimi protivirusnimi zdravili, ki vsebujejo didanozin, lahko zviša raven didanozina v krvi in zmanjša število celic CD4. Pri sočasnem jemanju zdravil, ki vsebujejo dizoprosiltenofovirat in didanozin, so redko poročali o vnetju trebušne slinavke in laktacidozi (zvišanje mlečne kisline v krvi), ki sta lahko bili tudi smrtni. Zdravnik bo skrbno pretehtal, ali vam bo predpisal zdravila, ki vsebujejo tenofovir in didanozin.
- **Druga zdravila proti okužbi z virusom HIV:** Naslednji zaviralci proteaze: darunavir, indinavir, lopinavir/ritonavir, ritonavir ali z ritonavirjem okrepljen atazanavir ali sakvinavir. Zdravnik vam bo morda predpisal drugo zdravilo ali vam spremenil odmerek zaviralca proteaze. Zdravnika obvestite tudi, če jemljete maravirok.
- **Zdravila za zdravljenje okužb z virusom hepatitisa C:** elbasvir/grazoprevir, glekaprevir/pibrentasvir, sofosbuvir/velpatasvir, sofosbuvir/velpatasvir/voksilaprevir.
- **Zdravila za znižanje količine maščob v krvi (imenovana tudi statini):** Atorvastatin, pravastatin, simvastatin. Zdravilo Atripla lahko zniža količino statinov v krvi. Zdravnik bo preveril ravni holesterola in vam po potrebi spremenil odmerek statina.
- **Zdravila za zdravljenje konvulzij/epileptičnih napadov (antikongulziv):** Karbamazepin, fenitoin, fenobarbital. Zdravilo Atripla lahko zniža količino antikongulzivov v krvi. Karbamazepin lahko zmanjša količino efavirenza, ene izmed učinkovinih zdravila Atripla, v krvi. Zdravnik vam bo morda moral predpisati drugo zdravilo proti epilepsiji.
- **Zdravila za zdravljenje bakterijskih okužb,** vključno s tuberkulozo in z AIDS-om povezanim kompleksom *Mycobacterium avium*: Klaritromicin, rifabutin, rifampicin. Zdravnik vam bo morda moral spremeniti odmerek ali vam bo predpisal drug antibiotik. Poleg tega vam bo zdravnik morda dal dodatni odmerek efavirenza za zdravljenje okužbe z virusom HIV.
- **Zdravila za zdravljenje glivičnih okužb (antimikotiki):** Itrakonazol ali pozakonazol. Zdravilo Atripla lahko zniža količino itrakonazola ali pozakonazola v krvi. Zdravnik vam bo morda moral predpisati drug antimikotik.
- **Zdravila za zdravljenje malarije:** Atovakvon/progvanil ali artemeter/lumefantrin. Zdravilo Atripla lahko zmanjša količino atovakvona/progvanila ali artemetera/lumefantrina v vaši krvi.
- **Hormonski kontraceptiv, na primer kontracepcijske tablete, injiciran kontraceptiv (na primer Depo-Provera) ali kontracepcijski vsadek (na primer Implanon):** Uporabljati morate tudi zanesljivo mehansko kontracepcijo (glejte poglavje *Nosečnost in dojenje*). Zaradi zdravila Atripla so lahko hormonski kontraceptivi manj učinkoviti. Pri ženskah, ki so prejemale efavirenz, učinkovino zdravila Atripla, in uporabljale kontracepcijski vsadek, je prišlo do nosečnosti, čeprav ni dokazano, da je odpoved kontracepcije povzročilo zdravljenje z efavirenzom.
- **Sertralin,** zdravilo, ki se uporablja za zdravljenje depresije: Zdravnik vam bo morda moral spremeniti odmerek sertralina.
- **Bupropion** zdravilo, ki se uporablja za zdravljenje depresije ali za pomoč pri odvijanju od kajenja, ker bo zdravnik morda moral prilagoditi vaš odmerek bupropiona.
- **Bilazem ali podobna zdravila (imenovana zaviralci kalcijevih kanalčkov):** Ko začnete jemati zdravilo Atripla, vam bo zdravnik morda moral prilagoditi odmerek zaviralca kalcijevih kanalčkov.
- **Zdravila za preprečevanje zavrnitve presajenih organov (imenovana tudi imunosupresivi),** kakršna so ciklosporin, sirolimus ali takrolimus. Ob začetku ali prekinitvi jemanja zdravila Atripla bo vaš zdravnik natančno spremljal koncentracijo imunosupresivov v krvi in po potrebi prilagodil odmerek.
- **Varfarin ali acenokumarol** (zdravila proti strjevanju krvi): Zdravnik bo morda prilagodil vaš odmerek varfarina ali acenokumarola.
- **Izvirke ginka** (pripravki rastlinskega izvora).
- **Metamizol,** zdravilo, ki se uporablja za zdravljenje bolečine in zvišane telesne temperature.

Nosečnost in dojenje

Če ste noseči ali dojite, menite, da bi lahko bili noseči ali načrtujete zanositev, se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom, preden vzamete to zdravilo.

Ženske med jemanjem in 12 tednov po prenehanju jemanja zdravila Atripla ne smejo zanositi.

Zdravnik bo morda zahteval, da pred začetkom zdravljenja z zdravilom Atripla, opravite test nosečnosti, da se prepriča, da niste noseči.

Če ste med jemanjem zdravila Atripla v rodni dobi, morate uporabljati zanesljivo mehansko kontracepcijo (na primer kondom) skupaj z drugimi metodami kontracepcije, vključno s peroralno kontracepcijo (tableto) ali drugimi hormonskimi kontraceptivi (na primer vsadki, injekcija). Efavirenz, ena izmed učinkovin zdravila Atripla, lahko ostane v krvi še nekaj časa po prenehanju zdravljenja. Zato morate upoštevati zgoraj opisana navodila glede kontracepcije še 12 tednov po prenehanju zdravljenja z zdravilom Atripla.

Takoj povejte zdravniku, če ste noseči ali načrtujete nosečnost. Če ste noseči, smete jemati zdravilo Atripla samo, če se zdravnik odloči, da je nujno.

Pri zarodkih živali in pri otrocih žensk, ki so med nosečnostjo jemale efavirenz, so opazili resne okvare ploda.

Posvetujte se z zdravnikom ali s farmacevtom, preden vzamete katerikoli zdravilo.

Če ste zdravilo Atripla jemali med nosečnostjo, vas lahko zdravnik naroči na redne preiskave krvi in druge diagnostične preiskave, da bo spremljal razvoj vašega otroka. Pri otrocih, katerih matere so med nosečnostjo jemale nukleozidne zaviralce reverzne transkriptaze (NRTI, nucleoside reverse transcriptase inhibitors), je korist zaščite pred virusom HIV odtehtala tveganje za neželene učinke.

Med zdravljenjem z zdravilom Atripla ne smete dojiti. Virus HIV in sestavine zdravila Atripla lahko preidejo v materino mleko ter resno škodijo otroku.

Vpliv na sposobnost upravljanja vozil in strojev

Zdravilo Atripla lahko povzroči omotico, motnje koncentracije in zaspanost. Če se pri vas pojavijo ti neželeni učinki, ne upravlajte vozil in ne uporabljajte orodja ali strojev.

Zdravilo Atripla vsebuje natrij

To zdravilo vsebuje manj kot 1 mmol (23 mg) natrija na tableto, kar v bistvu pomeni 'brez natrija'.

3. Kako jemati zdravilo Atripla

Pri jemanju tega zdravila natančno upoštevajte navodila zdravnika. Če ste negotovi, se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom.

Priporočeni odmerek je:

Ena tableta na dan, ki jo zaužijete skozi usta. Zdravilo Atripla morate jemati na prazen želodec (kar pomeni 1 uro pred ali 2 uri po obroku), najbolje zvečer pred spanjem. To lahko ublaži nekatere neželene učinke (na primer omotico, dremavico). Tableto Atripla pogoltnite celo in z vodo.

Zdravilo Atripla morate jemati vsak dan.

Če se zdravnik odloči, da bo prenehal z zdravljenjem z eno od učinkovin zdravila Atripla, vam bo morda predpisal učinkovino efavirenz, emtricitabin in/ali dizoprosiltenofovirat posebej ali z drugimi zdravili za zdravljenje okužbe z virusom HIV.

Če ste vzeli večji odmerek zdravila Atripla, kot bi smeli

Če ste pomotoma zaužili preveč tablet zdravila Atripla, ste lahko izpostavljeni povečanemu tveganju za pojav morebitnih neželenih učinkov tega zdravila (glejte poglavje 4, Možni neželeni učinki). Posvetujte se z zdravnikom ali oddelkom za nujno zdravniško pomoč. Plastični vsebnik s tabletami imejte pri sebi, da lahko hitro razložite, kaj ste vzeli.

Če ste pozabili vzeti zdravilo Atripla

Pomembno je, da ne pozabite vzeti nobenega odmerka zdravila Atripla.

Če pozabite vzeti odmerek zdravila Atripla 12 ur od časa, ko ga običajno vzamete, ga vzemite čim prej, naslednji odmerek pa vzemite ob običajnem času.

Če je že skoraj čas (manj kot 12 ur) za naslednji odmerek, izpuščenega odmerka ne vzemite. Počakajte in vzemite naslednji odmerek ob običajnem času. Ne vzemite dvojnega odmerka, da bi nadomestili izpuščenega.

Če tableto izbruhate (v roku 1 ure po tem, ko ste vzeli zdravilo Atripla), morate vzeti drugo tableto. Ne čakajte do naslednjega odmerka. Če ste bruhalo več kot 1 uro po tem, ko ste vzeli zdravilo Atripla, vam ni treba vzeti druge tablete.

Če ste prenehali jemati zdravilo Atripla

Ne prenehajte jemati zdravila Atripla, ne da bi se posvetovali z zdravnikom. Prenehanje jemanja zdravila Atripla lahko resno vpliva na vaš odziv na prihodnje zdravljenje. Če ste prenehali jemati zdravilo Atripla, se posvetujte z zdravnikom, preden ga začnete jemati znova. Če imate težave ali je treba prilagoditi odmerek, vam bo zdravnik moral predpisati posamezne učinkovine zdravila Atripla.

Ko vam začne zmanjkovati zdravila Atripla, si ga priskrbite pri zdravniku ali farmacevtu. Zelo je pomembno, da ne prekinete zdravljenja z zdravilom Atripla, saj se količina virusa lahko začne večati, tudi če zdravilo prenehate jemati samo za kratek čas. Virus bo potem morda težje zdraviti.

Če ste hkrati okuženi z virusom HIV in virusom hepatitisa B, je zlasti pomembno, da ne prenehate jemati zdravila Atripla, ne da bi se prej posvetovali z zdravnikom. Pri nekaterih bolnikih so krvne preiskave ali simptomi pokazali, da se je hepatitis poslabšal po prenehanju jemanja emtricitabina ali dizoprosiltenofovirata (dve od treh učinkovin zdravila Atripla). Če jemanje zdravila Atripla prekinete, vam bo zdravnik morda priporočil nadaljevanje zdravljenja zaradi hepatitisa B. Morda bo treba opravljati krvne preiskave za kontrolo delovanja jeter še štiri mesece po prenehanju zdravljenja. Pri nekaterih bolnikih z napredovalo jetno boleznijo ali cirozo jeter prekinitev zdravljenja ni priporočljiv, ker lahko povzroči poslabšanje hepatitisa, kar je lahko smrtno nevarno.

→ Zdravnik takoj obvestite o kakršnih koli novih ali nenavadnih simptomih po prenehanju zdravljenja, zlasti o simptomih, ki jih povezuje z okužbo z virusom hepatitisa B.

Če imate dodatna vprašanja o uporabi zdravila, se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom.

4. Možni neželeni učinki

Med zdravljenjem okužbe z virusom HIV se lahko poveča telesna masa ter zviša koncentracija lipidov in glukoze v krvi. To je delno povezano z izboljšanjem zdravja in načinom življenja, v primeru lipidov v krvi pa včasih tudi s samimi zdravili proti virusu HIV. Zdravnik bo opravil preiskave glede teh sprememb.

Kot vsa zdravila ima lahko tudi to zdravilo neželene učinke, ki pa se ne pojavijo pri vseh bolnikih.

Možni resni neželeni učinki: takoj se posvetujte z zdravnikom

- **Laktacidoza** (čezmerna količina mlečne kisline v krvi) je **redak** (pojavlja se lahko pri največ 1 od 1.000 bolnikov), vendar resen neželeni učinek, ki je lahko smrten. Naslednji neželeni učinki so lahko znak laktacidoze:
 - globoko, hitro dihanje;
 - dremavost;
 - siljenje na bruhanje (slabost), bruhanje in bolečina v želodcu.

→ Če menite, da imate laktacidozo, se takoj posvetujte z zdravnikom.

Drugi možni resni neželeni učinki

Naslednji neželeni učinki so **občasni** (pojavijo se lahko pri največ 1 od 100 bolnikov):

- alergijska reakcija (preobčutljivost), ki lahko povzroči hude kožne reakcije (Stevens-Johnsonov sindrom, multiformni eritem, glejte poglavje 2);
- otekanje obraza, ustnic, jezika ali grla;
- ježno vedenje, samomorilne misli, čudne misli, paranoja, nezmožnost jasnega razmišljanja, vpliv na razpoloženje, vidno ali slišno zaznavanje stvari, ki jih v resnici ni (halucinacije), poskus samomora, sprememba osebnosti (psihoza), katatonija (stanje, pri katerem bolnik v nekem obdobju ostane negiben ali onemel);
- bolečina v trebuhu (želodcu), ki jo povzroča vnetje trebušne slinavke;
- pozabljenost, zmedenost, epileptični napadi, nerazumljiv govor, tremor (tresenje);
- porumenelost kože ali oči, srbenje ali bolečina v trebuhu (želodcu), ki jo povzroča vnetje jeter;
- poškodbe ledvičnih tubulov.

Poleg zgoraj navedenih psihiatričnih neželenih učinkov vključujejo tudi blodnje (zmotna prepričanja) in nevrozo. Nekateri bolniki so storili samomor. Te težave se pogosteje pojavijo pri bolnikih z duševno boleznijo v anamnezi. Če imate take simptome, se takoj posvetujte z zdravnikom.

Neželeni učinki na jetra: če ste okuženi s virusom hepatitisa B, se vam lahko po prekinitvi zdravljenja hepatitis poslabša (glejte poglavje 5).

Naslednji neželeni učinki so **redki** (pojavijo se lahko pri največ 1 od 1.000 bolnikov):

- jetrna odpoved, ki v nekaterih primerih povzroči smrt ali zahteva presaditev jeter. Ta učinek se je pojavil večmerno pri bolnikih z obstoječo jetrno boleznijo, vendar pa obstaja nekaj poročil o pojavi pri bolnikih, ki prej niso imeli jetrne bolezni;
- vnetje ledvic, izločanje velike količine urina in občutek žeje;
- bolečina v hrbtu, ki jo povzročajo ledvične težave, vključno z levično odpovedjo. Zdravnik bo morda opravil krvne preiskave, s čimer bo preveril, ali vaše ledvice delujejo pravilno;
- mehčanje kosti (z bolečino v kosteh in včasih zlomi), ki se lahko pojavi zaradi poškodbe celic ledvičnih tubulov;
- zamaščena jetra.

→ Če menite, da imate katerega koli od teh resnih neželenih učinkov, se posvetujte z zdravnikom.

Najpogostejši neželeni učinki

Naslednji neželeni učinki so **zelo pogosti** (pojavijo se lahko pri več kot 1 od 10 bolnikov)

- omotica, glavobol, driska, siljenje na bruhanje (slabost), bruhanje;

- izpuščaji (vključno z rdečimi pikami ali madeži, ki jih včasih spremljajo mehurji in otekanje kože), ki so lahko posledica alergijske reakcije;
- občutek šibkosti.

Preiskave lahko pokažejo tudi:

- znižanje ravni fosfatov v krvi;
- povišano raven kreatin-kinaze v krvi, ki lahko povzroči bolečino v mišicah in šibkost.

Drugi možni neželeni učinki

Naslednji neželeni učinki so **pogosti** (pojavijo se lahko pri največ 1 od 10 bolnikov)

- alergijske reakcije;
- motnje koordinacije in ravnotežja;
- zaskrbljenost ali depresija;
- težave s spanjem, nenormalne sanje, težave s koncentracijo, dremavost;
- bolečina, bolečina v želodcu;
- težave s prebavo, ki povzročajo neugodje po obrokih, občutek napihnjenosti, vetrove;
- izguba teka;
- utrujenost;
- srbenje;
- spremembe barve kože, vključno s potemnjeno kožo v zaplatah, ki pogosto začnejo nastajati na dlaneh in stopalih.

Preiskave lahko pokažejo tudi:

- majhno število belih krvnih celic (zaradi česar ste lahko bolj dovzetni za okužbo);
- težave z jetri in trebušno slinavko;
- povišane ravni maščobnih kislin (trigliceridov), bilirubina ali sladkorja v krvi.

Naslednji neželeni učinki so **občasni** (pojavijo se lahko pri največ 1 od 100 bolnikov):

- razgradnja mišic, bolečina v mišicah ali šibkost;
- anemija (majhno število rdečih krvničk);
- občutek vrtenja ali nagibanja (vrtoglavica), žvižganje, piskanje ali drug vztrajen zvok v ušesu;
- zamegljen vid;
- mrzlica;
- povečanje prsi pri moških;
- zmanjšana želja po spolnosti;
- zardevanje;
- suha usta;
- povečan tek.

Preiskave lahko pokažejo tudi:

- znižano raven kalija v krvi;
- povišano raven kreatinina v krvi;
- beljakovine v urinu;
- povišano raven holesterola v krvi.

Razgradnja mišic, mehčanje kosti (z bolečino v kosteh in včasih zlomi), bolečina v mišicah, mišična šibkost in znižanje ravni kalija ali fosfatov v krvi so lahko posledica poškodbe celic ledvičnih tubulov.

Naslednji neželeni učinki so **redki** (pojavijo se lahko pri največ 1 od 1.000 bolnikov)

- srbeč kožni izpuščaj, ki ga povzroči reakcija na sončno svetlobo.

Poročanje o neželenih učinkih

Če opazite katerega koli izmed neželenih učinkov, se posvetujte z zdravnikom ali farmacevtom. Posvetujte se tudi, če opazite neželene učinke, ki niso navedeni v tem navodilu. O neželenih učinkih lahko poročate tudi neposredno na nacionalni center za poročanje, ki je naveden v Prilogi V. S tem, ko poročate o neželenih učinkih, lahko prispevate k zagotovitvi več informacij o varnosti tega zdravila.

5. Shranjevanje zdravila Atripla

Zdravilo shranjujte nedosegljivo otrokom!

Tega zdravila ne smete uporabljati po datumu izteka roka uporabnosti, ki je naveden na plastičnem vsebniku in škatli poleg oznake „EXP“. Datum izteka roka uporabnosti se nanaša na zadnji dan navedenega meseca.

Shranjujte v originalni ovojnini za zagotovitev zaščite pred vlago. Plastični vsebnik shranjujte tesno zaprt.

Zdravila ne smete odvreči v odpadne vode ali med gospodinjske odpadke. O načinu odstranjevanja zdravila, ki ga ne uporabljate več, se posvetujte s farmacevtom. Taki ukrepi pomagajo varovati okolje.

6. Vsebina pakiranja in dodatne informacije

Kaj vsebuje zdravilo Atripla

- Učinkovine so efavirenz, emtricitabin in dizoprosiltenofovirat. Ena filmsko obložena tableta zdravila Atripla vsebuje 600 mg efavirenza, 400 mg emtricitabina in 245 mg dizoprosiltenofovirata (v obliki fusarata).
- Pomožne snovi v tableti so natrijev karmelozat, hiproloza, magnezijev stearat, mikrokristalna celuloza, natrijev lavrilsulfat. Glejte poglavje 2 „Zdravilo Atripla vsebuje natrij“.
- Pomožne snovi v filmski oblogi tablete so črni železov oksid, rdeči železov oksid, makrogol 3350, polivinilalkohol, smukec, titanov dioksid.

Izgled zdravila Atripla in vsebina pakiranja

Atripla filmsko obložene tablete so rožnate barve, v obliki kapsule, z vtisnjeno oznako „123“ na eni strani in brez oznak na drugi strani. Zdravilo Atripla je na voljo v plastičnih vsebnikih po 30 tablet (z vrečko s silikagelom, ki jo morate hraniti v vsebniku za zaščito tablet). Sušilno sredstvo iz silikagela je v posebni vrečki in ga ne smete pogoltniti.

Na voljo so naslednje velikosti pakiranja: škatle, ki vsebujejo po 1 plastični vsebnik s 30 filmsko obloženimi tabletami ali po 90 filmsko obloženih tablet (3 vsebniki po 30 tablet). Na trgu ni vseh navedenih pakiranj.

Imetnik dovoljenja za promet z zdravilom in proizvajalec

Imetnik dovoljenja za promet z zdravilom:
Gilead Sciences Ireland UC
Carrigtohill
County Cork, T45 DP77
Irska

Proizvajalec:
Gilead Sciences Ireland UC
IDA Business & Technology Park
Carrigtohill
County Cork
Irska

Za vse morebitne nadaljnje informacije o tem zdravilu se lahko obrnete na predstavništvo imetnika dovoljenja za promet z zdravilom:

België/Belgique/Belgien

Gilead Sciences Belgium SRL-BV
Tél/Tel: + 32 (0) 24 01 35 50

България

Gilead Sciences Ireland UC
Тел.: + 353 (0) 1 686 1888

Česká republika

Gilead Sciences s.r.o.
Tel: + 420 (0) 910 871 986

Danmark

Gilead Sciences Sweden AB
Tlf: + 46 (0) 8 5057 1849

Deutschland

Gilead Sciences GmbH
Tel: + 49 (0) 89 899890-0

Eesti

Gilead Sciences Poland Sp. z o.o.
Tel.: + 48 (0) 22 262 8702

Ελλάδα

Gilead Sciences Ελλάς Μ.ΕΠΕ
Τηλ: + 30 210 8930 100

España

Gilead Sciences, S.L.
Tel: + 34 91 378 98 30

France

Gilead Sciences
Tél: + 33 (0) 1 46 09 41 00

Гърция

Gilead Sciences Ireland UC
Tel: + 353 (0) 1 686 1888

Ireland

Gilead Sciences Ireland UC
Tel: +353 (0) 214 825 999

Lietuva

Gilead Sciences Poland Sp. z o.o.
Tel.: + 48 (0) 22 262 8702

Luxembourg/Luxemburg

Gilead Sciences Belgium SRL-BV
Tél/Tel: + 32 (0) 24 01 35 50

Magyarország

Gilead Sciences Ireland UC
Tel.: + 353 (0) 1 686 1888

Malta

Gilead Sciences Ireland UC
Tel: + 353 (0) 1 686 1888

Nederland

Gilead Sciences Netherlands B.V.
Tel: + 31 (0) 20 718 36 98

Norge

Gilead Sciences Sweden AB
Tlf: + 46 (0) 8 5057 1849

Österreich

Gilead Sciences GesmbH
Tel: + 43 1 260 830

Polska

Gilead Sciences Poland Sp. z o.o.
Tel: + 48 22 262 8702

Portugal

Gilead Sciences, Lda.
Tel: + 351 21 7928790

România

Gilead Sciences Ireland UC
Tel.: + 353 (0) 1 686 1888

Slovenija

Gilead Sciences Ireland UC
Tel.: + 353 (0) 1 686 1888

Ísland

Gilead Sciences Sweden AB
Sími: + 46 (0) 8 5057 1849

Italia

Gilead Sciences S.r.l.
Tel: + 39 02 439201

Κύπρος

Gilead Sciences Ελλάς Μ.ΕΠΕ.
Τηλ: + 30 210 8930 100

Latvija

Gilead Sciences Poland Sp. z o.o.
Tel.: + 48 (0) 22 262 8702

Slovenská republika

Gilead Sciences Slovakia s.r.o.
Tel: + 421 (0) 232 121 210

Suomi/Finland

Gilead Sciences Sweden AB
Puh/Tel: + 46 (0) 8 5057 1849

Sverige

Gilead Sciences Sweden AB
Tel: + 46 (0) 8 5057 1849

United Kingdom (Northern Ireland)

Gilead Sciences Ireland UC
Tel: + 44 (0) 8000 113 700

Navodilo je bilo nazadnje revidirano dne.

Podrobne informacije o zdravilu so objavljene na spletni strani Evropske agencije za zdravila
<http://www.ema.europa.eu>.

Zdravilo nima več dovoljenja za promet